

MAASOTAKOULUN TIEDOTUSLEHTI | 1/2020

MAASOTURI

JTAC-koulutus
Tykistö­koululla

100

RESERVIUPSEERIKOULUN
juhlavuosi 2020

2020

MAASOTAKOULUN TIEDOTUSLEHTI

SISÄLTÖ

- 3 PÄÄKIRJOITUS
4 MAASOTAKOULUN JOHTAJAN TERVEHDYS
6 SATAVUOTIAS RESERVIUPSSERIKOULU SAI UUDEN JOHTAJAN

8 VUOSI 2020 ON RUK:LE UUDISTUSTEN VUOSI

- 10 RIKU RANTALA: RUK OLII HYÖDYLLINEN KOKEMUS
14 YSTÄVYYS JA YHTEISTYÖ OVAT RESERVIUPSEERIKURSSIN YTIMESSÄ
15 RESERVIUPSEERI –JOUKKOAN JOHDATTAVA SUUNNANÄYTTÄJÄ
16 HAMINAN KAUPUNKI JA RESERVIUPSEERIKOULU ELÄVÄT YHDESSÄ
18 RUK-MUSEO KERTOO TARINOITA JA FAKTOJA
20 RESERVIUPSEERIKOULU EILEN, TÄNÄÄN JA HUOMENNA
21 RUL YHDISTÄÄ RESERVIUPSEERIT
21 HAMINAN SOTILASKOTI 100 VUOTTA
22 KURSSI 255:N TAPAHTUMIA
24 RUK 100 -JUHLAKIRJA
26 TOWN OF HAMINA AND RESERVE OFFICER SCHOOL LIVE TOGETHER
27 RESERVE OFFICER SCHOOL
– LEADERSHIP YESTERDAY, TODAY AND TOMORROW
28 MYÖS PANSSARIKOULUSSA ON RESERVIUPSEERIKURSSI

30 TYKISTÖKOULU RAKENTAA UUTTA YHTEISTÄ SUORITUSKYKYÄ

- 34 PIONEERIKADETTIT JA ALIUPSEERIT HARJOITTELVAT PAHKAJÄRVELLÄ
36 JALKAVÄKIKOULU HARJOITTELI RAKENNETULLA ALUEELLA RUOTSISSA
39 ALIUPSEERIN MENTORI JAKAA VANKKAA KOKEMUSTAAN NUOREMMALLE
40 VIESTIKOULU TÄYTTÄÄ 80 VUOTTA VUONNA 2021
42 EVERSTILUUTNANTTI JUKKA SAARELA ALOITTI
MAAVOIMIEN TUTKIMUSKESKUKSEN JOHTAJANA
44 EVERSTILUUTNANTTI ANTTI PAJARI RESERVIIN
46 KANTTURANIEMEN VARUSKUNTA LEMILLÄ ON NYKYÄÄN MÖKKIALUE
47 MIKÄ IHMEEN VIESTINTÄVARUSMIES?
48 RAKUUNASOITTOKUNNAN NUOTISTONHOITAJA KERTOO TYÖSTÄÄN
50 MAASOTURIN LUKIJATUTKIMUS
51 TULEVIA TAPAHTUMIA

JULKAISIJA
Maasotakoulu

TOIMITUSKUNTA
everstiluutnantti
esikuntapäällikkö Esa Hyytiäinen,
päätoimittaja
tiedottaja Sari Pöyhönen,
toimitussihteeri, toimittaja
tiedotussihteeri Marika Heinilä,
toimitussihteeri, toimittaja

TAITTO
graafikko Satu Astikainen

KÄÄNNÖKSET SUOMI-ENGLANTI
kieliasiantuntija Päivi Saarelainen

PAINO
Juvenes Print Oy, Tampere 2018
ISSN 2243-495X

MAASOTAKOULU
Lavolankatu 1
53600 Lappeenranta
p. 0299 800 (vaihe)
maasotakoulu@mil.fi
www.maavoimat.fi/maasotakoulu
Facebook:
Maasotakoulu Army Academy
Twitter: @MaasotaK

KANSIKUVA
RUK-museon arkisto

75. kurssin upseerioppilas Antti Laurila ottaa yhteyttä C-radiolla Honkaniemenkankaalla. Kenttäradion virallinen nimike oli VRFK, sen kantama oli 15-25 kilometriä, kaksiosainen radio painoi 35 kiloa. Kaksi laatikkoa "sinistä hiljaisuutta" kuten oppilaat asian ilmaisivat.

Yhdessä olemme vahvoja

MAAILMANLAAJUINEN PANDEMIA on jotain, mikä on ollut eri viranomaisten uhkakuvisa jo pitkään. Koronaviruksen leviämisen myötä uhkaan varautuminen joutui kaikkialla kovaan testiin. Poikkeuksellisia keinoja on jouduttu käyttämään viruksen leviämisen rajoittamiseksi kaikkialla maailmassa, myös Suomessa. Suurtaapahtumien perumisista aina yksittäisen kansalaisen perusoikeuksia rajoittaviin toimiin on jouduttu turvautumaan, jotta taudin eteneminen on kyetty pitämään hallittuna ja terveydenhuollon suorituskykyä vastaavana. Kyseessä on ollut kansakuntien, viranomaisten ja yksittäisten kansalaisten yhteinen ponnistus.

PUOLUSTUSVOIMISSA monia toimintoja on jouduttu sopeuttamaan tilanteen vaatimalla tavalla. Toimintoja on sopeutettu niin, että kaikissa vaiheissa Puolustusvoimilla on ollut kyky toteuttaa sotilaallisen maanpuolustuksen ja muiden viranomaisten tukemiseen tarvittavat tehtävät. Myös Maasotakoulu on muokannut toimintaansa edellä mainitulla tavalla. Koko ajan erityisenä tavoitteena on ollut oman henkilökunnan, opiskelijoiden ja varusmiesten turvaaminen. Tehtävissä on onnistuttu hyvin kiinteässä yhteistyössä kumppaneiden ja yhteistoimintaosapuolten kanssa. Yhdessä olemme vahvoja.

TÄLLÄ KERTAA lehtemme teemana on RUK 100. Ensimmäisen varsinaisen reserviupseerikurssin alkamisesta Haminassa tuli 1.4.2020 kuluneeksi 100 vuotta. Kuluneen vuosisadan aikana reserviupseerikursseilla on koulutettu yli 180 000 reservinupseeria. Tämä poikkeusoloihin koulutettu johtajajoukko on omalta osaltaan ollut ylläpitämässä ja toteuttamassa sitä valmiutta, jota kulloinkin ajat ovat vaatineet. Yhtenäinen koulutus ja yhteiset arvot ovat vastanneet eri aikojen vaatimuksiin niin sodan kuin rauhan aikana. Lehtemme teemanumero on yksi pieni kunnianosoitus reservinupseeristolle. Kuluvan vuoden kesäkuun 6. päivä piti olla kaikkien reserviupseerikurssin käyneiden miesten ja naisten yhteinen juhlapäivä. Osana korona-pandemian rajoittamiskeinoja juhla päätettiin siirtää vuodelle eteenpäin. Kesäkuussa 2021 reservin upseeristo pääsee viettämään yhteistä juhlaansa Haminassa.

”Yhdessä Maasotakouluna – tehtävästä tavoitteeseen”

Toivotan mukavia lukuhetkiä teemanumeromme parissa.

Maasotakoulun esikuntapäällikkö
Everstiluutnantti Esa Hyytiäinen

KUVA: tiedottaja Sari Pöyhönen

TULOSTA POIKKEUSOLOISSA – erilainen juhlavuosi 2020

MAASOTAKOULUN vuoden 2020 tekemisen ytimessä ovat valmius ja operatiivinen suunnittelu, laadukas koulutus- ja esimiestyö sekä kehittyvä kansainvälinen yhteistyö. Vuoden aikana Koulutus 2020 -periaatteet viedään osaksi jokapäiväistä toimintaamme. Vuonna 2020 opetus- ja koulutustoimintamme jatkuu loivasti kasvavilla osallistujamäärillä. Jatkamme vuonna 2020 teemalla ”Yhdessä Maasotakouluna – tehtävästä tavoitteeseen”. Reserviupseerikoulu täyttää tänä vuonna 100 vuotta. ”RUK 100” on tämän lehden teema.

MAASOTAKOULUN ALKUVUOSI on ollut kaksijakoinen. Maasotakoulu aloitti vuoden valmius-, tutkimus- ja koulutustehtävät tehokkaasti. Kiivas alkuvuosi vaihtui maaliskuussa koronaviruksen vastaiseen taisteluun. Monella meistä kalenterit tyhjenivät, iso joukko työkavereita siirtyi etätyöskentelyyn, siirryimme noudattamaan korona-taistelukelloa ja koulutettavamme siirtyivät kolmeen osastoon eli kohorttiin. Samalla aloitimme vaihtoehtoisten koulutusmallien toteuttamisen, mikä samalla todisti sotilasorganisaatiolle ominaisen tavan toimeenpanna asioita tehokkaasti. Tässä olemme päässeet hyvin tehtävästä tavoitteeseen.

Nostan muutaman alkuvuoden onnistumisen esille. Kevään 2020 alueellinen paikallispuolustusharjoitus pidettiin Etelä-Karjalan alueella laaja viranomaisyhteistyö keskiössä. Harjoitus paransi omaa johtamiskykyämme, näkyi laajasti mediassa sekä tiivistä viranomaisyhteistyötä ja kumppanuutta muiden yhteistyötahojemme kanssa. Paikallispuolustus näkyy Maasotakoulun arjessa jatkossa entistä enemmän.

MAASOTAKOULUN KANSAINVÄLISEN tekemisen painopiste on tiivis yhteistyö Ruotsin kanssa. Alkuvuonna kävimme vuosittaiset esikuntakeskustelut Ruotsin Maasotakoulun eli Markstridsskolanin johdon kanssa. Konkreettisenä yhteistyön esimerkkinä oli kadettien yhteisharjoitus rakennetun alueen taistelussa maaliskuussa 2020 Kvarnissa, Ruotsissa. Erinomainen onnistuminen Jalkaväkikoululta ja poikkeuksellinen opetuspaketti 104. kadettikurssin jalkaväkikadeteille. Erityiskiitos majuri Antti Vasaralle onnistuneesta harjoituksen johtamisesta.

RESERVIUPSEERIKURSSI sai viime vuonna ”Vuoden koulutusteko 2019”-palkinnon laadukkaasta Maavoimien reserviupseerikurssin uudistamistyöstä. Kurssi 255 päättyi maaliskuussa ja ensihavainnot viestivät laadukkaasta johtajakoulutuksesta. Virtuaalinen koulutusympäristö ja verkkooppiminen olivat aidosti opetuksessa mukana.

MAAVOIMIEN TUTKIMUSKESKUS jatkaa Maavoimien tulevaisuuden rakentamista. Vuoden 2019 lopulla valmistuivat laadukkaat Sodankuva 2035 ja Maavoimat 2021–2035 -loppuraportit. Vuoden 2020 päätavoitteet ovat Maavoimien taistelu 2035 ja Operatiivinen yhtymä 2035 -tutkimukset.

VALTAKUNNALLISTEN HARJOITUSTEN johtovuodet haastoivat meidät viime vuonna Bold Quest 19.1 -ja Kaakko 19 -harjoitusten osalta. Maasotakoulun vahva panostus tuotti erinomaisen lopputuloksen. Koulun lämmin kiitos kaikille suunnitteluun ja toimeenpanoon osallistuneille.

Tänä vuonna Maasotakoulu johtaa Maavoimien vaikuttamisharjoituksen (MVH20) marraskuussa Rovajärvellä. Sen lisäksi vuonna 2021 pidettävän Puolustusvoimien pääharjoituksen Arctic Lock 21:n suunnittelu työllistää meitä kiihtyvällä tahdilla. Maasotakoulu johtaa pohjoisen suunnan harjoituskokonaisuuden.

RESERVIUPSEERIKOULU 100 VUOTTA

Vuonna 2020 Reserviupseerikoulu viettää 100-vuotisen olemassaolonsa juhluvuotta. Maasotakoulu onnittelee juhluvuotta viettävää Reserviupseerikoulua. Ensimmäinen yhtenäinen reserviupseerikurssi aloitettiin 1. huhtikuuta vuonna 1920. Reserviupseerikoulu on kouluttanut 100 vuoden aikana yli 180 000 reserviupseeria. Koulun historia on värikkäitä vaiheita täynnä ja juhlien on syytä olla sen mukaiset. Reserviupseerikoulun juhluvuotta vietetään kuitenkin poikkeuksellisella tavalla. Siirsimme pääjuhlan pidettäväksi 12.6.2021 ja alkuvuoden juhllaisuudet ovat olleet pienimuotoiset. Joka tapauksessa Reserviupseerikoulu saa vielä arvoisensa juhlatapahtumat. Tämänvuotisen juhlinnan osalta on noudatettu presidentillistä periaatetta: fyysinen etäisyys – henkinen läheisyys.

TERVEHDYKSENI LOPUKSI haluan kiittää ammattitaitoista ja tehtäviinsä sitoutunutta henkilöstöämme, asevelvollisia sekä yhteistyökumppaneitamme kuluvan vuoden saavutuksista.

Toivotan kaikille lukijoillemme poikkeuksellisen hyvää kesää ja syksyä – Yhdessä olemme vahvoja!

Eversti Kari Pietiläinen
Maasotakoulun johtaja

100-vuotias Reserviupseerikoulu sai uuden johtajan

TEKSTI: tiedotussihteeri Marika Heinilä KUVA: Puolustusvoimat

Everstilutnantti **Vesa Helmisen** johtajakausi Haminan Reserviupseerikoulussa alkoi vuoden vaihteessa. Uuden koulunjohtajan mukaan vauhtia on riittänyt, onhan kyseessä myös Suomen suurimman johtajakoulun juhlavuosi. Reserviupseerikoulu täyttää vuonna 2020 pyöreät 100 vuotta.

- Aikaisempi johto oli tehnyt hyvät pohjatyt juhluvuoden suunnittelussa, kuten koko perehtymiseni osalta ylipäätään. Tämän lisäksi minulla on hieno tiimi tekemässä kanssani myös sitä tärkeintä, eli perusarkea. Mukaan hyppääminen on siis ollut vauhdista huolimatta suhteellisen helppoa.

Helminen siirtyi Reserviupseerikoulun johtajaksi Maavoimien koulutuspäällikön tehtävistä, joten Maavoimissa täydellä tohinalla vuoden vaihteessa käynnistynyt Koulutus 2020 -uudistus on hänelle tuttu.

- Reserviupseerikoulutus on seurannut aikaansa historian vaiheiden mukaan. Tässä valossa myös Koulutus 2020 -uudistus on pelkästään hyvä asia. Se tarkistuttaa, päivittää ja nykyaikaistaa koulutusta, menetelmiä ja välineitä. Erityinen kysymys käynnissä olevassa vuoden 2020 Maavoimien laajassa kokeilussa on, miten joukko-osastojen paikalliset kysymykset vaikuttavat lopullisen käyttöönoton sisältöön.

Merkkivuonna on siis hyvä hetki pohtia myös sitä, mikä reserviupseerikoulutuksessa on sadan vuoden aikana muuttunut.

- Koska reserviupseeri on johtaja, joka johtaa ihmisiä, korostuu reserviupseerikoulutuksessa johtamiskyky nimenomaan asioiden johtaminen ihmisten kautta. Tuo haasteellinen yhtälö korostaa aloite- ja toimeenpanokykyä, jossa johtajan on samalla tunnistettava johdettavansa ja myös oma toimintakykynsä.

- Toimintakykykoulutus, uskallan väittää, on nykyään kokonaisvaltaisempaa. Ihminen on fyysinen, psyykinen, eettinen ja sosiaalinen kokonaisuus.

Johtamista Roihusta saadulla kipinällä

Noin 31 vuotta sitten, alkuvuodesta 1989, oli upseerioppilas Helminen tyytyväinen valinnastaan niiden harvalukuisten joukkoon, jotka tiensä reserviupseerikurssille raivasivat. Vuonna 2020 everstilutnantti Helminen muistaa kurssijastaan erityisesti kurssi-juhlan ruusurynnäköineen, jossa hän sai ojentaa ruusun silloiselle tyttöystävälleen, nykyiselle vaimolleen. Muistoissa on myös Kirveskomppanian kouluttajan pitkiltä tuntuneet askeleet maastoharjoituksissa ja monenlaisia muistojen välähdyksiä eri leireiltä.

-Muistan omalta reserviupseerikursstillani kaikkea positiivista, lämmintä ja opettavaista. Ymmärrän hyvin paljon puhutun RUK-hengen syntymisen ja merkityksen.

Helminen kipinä sotilasuraan sai siis alkunsa Roihu-kurssilta. Elämä ja ura ovat vienneet monipuolisiin tehtäviin niin Porin prikaatiin, Pääesikuntaan kuin Maavoimien esikuntaankin. Henkilökohtaista osaamista on kehitetty myös ulkomaanopiskelulla. Nyt paluu kipinän lähteelle on vahvistanut koko uran aikana havaittuja signaaleja siitä, että Haminassa on tekemisen meininki, kova työmoraali ja koulutuksen taso. Tavoitteita on toki asetettu omallekin johtajakaudelle, jotta asiat säilyvät jatkossakin vähintäänkin yhtä hyvinä.

- Henkilökohtaisena tavoitteenani on johtaa asioita ihmisten kautta. Haluan, että työilmapiiri pysyy hyvänä – on siis itsekin muistettava olla paitsi hyvä johtaja, myös hyvä alainen. Lisäksi tavoitteenani on Reserviupseerikoulu-instituution ja sen historian vaaliminen. RUK:n on oltava tasokas joukkoyksikkö osana Maasotakoulua. Jatkuva parantaminen toki edellyttää, että organisaatiolla on aikaa pysähtyä analysoimaan jo tehtyä. Aion myös pitää yllä Reserviupseerikoulun ja sen sidosryhmien aktiivista yhteistyötä – mm. Haminan kaupungin kanssa yhteisten asioiden hoitaminen onkin mutkatonta ja lämminhenkistä jo nykyään.

- Tehtäväni johtajana on tietysti olla myös resursien hankkija, jotta alaisilla – niin henkilökunnalla kuin varusmiehilläkin – on toimintaedellytykset toimia parhaalla mahdollisella tavalla. Erityisesti varusmiesten kanssa työskennellessä on muistettava, että vaikka varusmieskoulutus on nykyaikaista, sopeuttavaa ja motivoivaa, on se samalla myös vaativaa.

Helminen lähettääkin henkilökunnalle terveiset arjen keskelle.

- Työ jatkuu. Yhdessä tehden.

RUK 100 -juhlaa vietetään kesäkuussa 2021

Reserviupseerikoulun satavuotista taivalta juhlietaan Haminassa lauantaina 12. kesäkuuta 2021. Koulunjohtaja Helminen muistuttaa, että vaikka pääjuhla siirtyikin vuodelle eteenpäin, syntyy juhluvuoden kokonaisuus eri tilaisuuksista, joissa RUK 100 -teema tuodaan esiin. Pääjuhla on syystä odotetuim yksittäinen tapahtuma, jota juhlietaan sen ansaitsemalla arvokkuudella.

TAVOITTEENANI ON RESERVIUPSEERIKOULU- INSTITUUTION JA SEN HISTORIAN VAALIMINEN.

- Hamina kerää juhlan hetkellä yhteen tuhansien henkilöiden suorituskyvyn yhteiskunnan eri aloilta, kun aikanaan Reserviupseerikoulu lähetti johtamisen perusosaamisen eri reserviupseerikursseilta joukko-osastojen kautta yhteiskunnan suuntaan. Johtamistaidot ja ihmiset ovat oletetusti kypsyneet vuosien varrella. Henki on vahvistunut. ■

RESERVIUPSEERIKOULUN JOHTAJA VESA HELMINEN

- Sotilasarvoltaan everstiluutnantti
- Koti Varsinais-Suomessa, Kaarinassa
- Perheeseen kuuluu vaimon lisäksi kaksi täysi-ikäistä lasta, joista esikoispoika asuu jo tyttöystävänsä kanssa. Tytär viettää ylioppilajuhlia kuluvana vuonna.
- Harrastaa liikuntaa ja kalastusta.
- Pelaa pöytätennistä kilpaa 2 - divisioonatasolla.

Everstiluutnantti Tommi Sikanen (vas.) otti kurssinjohtajan tehtävät vastaan evl Timo Hänniseltä (oik.).

VUOSI 2020

ON RUK:LLE UUDISTUSTEN VUOSI

Kurssinjohtaja everstiluutnantti Tommi Sikanen uskoo jatkuvaan positiiviseen kehittämiseen.

TEKSTI tiedotussihteeri Marika Heinilä KUVA tiedottaja Sari Pöyhönen

Reserviupseerikoulu ja sen ehkä tunnetuin ja vaikuttavin kokonaisuus, sotilasjohtajien kouluttamisesta tunnettu Maavoimien reserviupseerikurssi, kokivat vuodenvaihteessa mittavia uudistuksia niin itse koulutuksen kuin johdonkin osalta.

Haminassa on haisteltu vuoden 2020 alusta lähtien uusia tuulia. Paitsi että Reserviupseerikoulun johtaja vaihtui vuodenvaihteessa, myös reserviupseerikurssi sai uuden kurssinjohtajan. Koulun johdon lisäksi muutoksia tuli myös koulutusmenetelmiin Koulutus 2020 -uudistuksen myötä.

Kurssinjohtaja everstiluutnantti **Tommi Sikanen** näkee tällaisen kertamuutoksen mahdollisuutena, vaikka paljon hiljaista tietoa häviääkin. Hän onkin ollut aktiivisesti kuulolla, kun kokeneemmilla rukkilaisilla on ollut neuvoja annettavanaan.

- Onhan se niin, että paljon on tehty aiemminkin ja tehdyt päätökset perustuvat hyvään harkintaan.

Mutta toki uusi johtaja hieman erilaisella taustalla voi tuoda vielä jotain uutta ja erilaisia painotuksia.

Maanpuolustuskurssien (MPKK) apulaisjohtajan tehtävistä reserviupseerikurssin johtajaksi tullut Sikanen peri manttelinsa Maavoimien koulutuspäälliköksi siirtyneeltä everstiluutnantti **Timo Hänniseltä**. Hänninen oli reserviupseerikurssin johtajana avainhenkilönä suunnittelemassa ja toteuttamassa nyt kokeiluvaiheeseen pääsystä reserviupseerikurssin Koulutus 2020 -ohjelmaa. Sikanen on jatkanut suurella mielenkiinnolla Hännisen aloittamaa urakkaa: hän on kokenut kurssinjohtajan vaihtumisen uudistuksen keskellä pelkästään positiivisena asiana.

- Aina kun uudistuksia tehdään, niin jotkut asiat nousevat keskiöön ja jotkut toiset taas jäävät ehkä hieman paitsioon. Nyt kun kiivain ryntötyö on tehty, on ehkä aika tarkastella tehtyjä painotuksia uuden osaamisen ja kehittyneen tietämyksen valossa.

Uuden ajan johtajia kouluttamassa

Sikasen näkemys on, että tämän päivän reservin johtajien koulutus on dynaamista, koko ajan kehittyvää ja ajassaan elävää koulutusta, jossa oppimisen modernisointi näkyy erityisesti digitalisaation tarjoamina mahdollisuuksina. Hän korostaa, että koulutuksen keskeinen periaate, tekemällä oppiminen, ei ole kuitenkaan muuttumassa.

- Modernit konfliktit ovat osoittaneet johtajakoulutuksemme perusrakenteen olevan oikeilla urilla. Johtajakoulutuksen keskellä emme saa kuitenkaan unohtaa tai luistaa sotilaan perustaitojen opettamisesta ja vaatimisesta. Johtajien on myös ymmärrettävä roolinsa sotilaallisen kurin ja järjestyksen ylläpidossa sekä turvallisen palvelusympäristön luomisessa.

Sikasen tavoitteena omalle kurssinjohtajakaudelleen on tehtyjen muutoksien maaliin vieminen ja kurssin tilanteen vakauttaminen. Tämän lisäksi hän haluaa olla kurssien kanssa maastossa mahdollisimman paljon. Hän myös tiedostaa, että Koulutus 2020:n mukanaan tuomat muutokset eivät ole vielä valmiit.

- Eivätkä muutokset välttämättä koskaan tulekaan täysin valmiiksi. Itse pitkäaikaisena sotakoulun opettajana uskon kuitenkin vahvasti jatkuvaan positiiviseen kehittämiseen. Parasta Koulutus 2020:ssa suhteessa reserviupseerikurssiin on se, että se on tuonut laajalajuutta sisältöön ja positiivisella tavalla pakottanut meidät ajattelemaan tekemistämme eri näkökulmista.

**TULE INNOKKAANA,
OLE SKARPPINA
JA LÄHDE
OSAAVANA.**

Ainutkertaisia eväitä elämään

Haminassa Koulutus 2020 -ohjelman mukaisia kursseja luotsaa nykyisin imatralaislähtöinen perheenisä, joka harrastaa aktiivisesti liikuntaa muun muassa ikämiesjalkapalloa pelaillen. Tavallaan ympyrä, jos ei nyt sulkeudu, niin saa ainakin vahvan lenkin.

- Sotilasurani on tavallaan alkanut RUK:ssa, koska oman kurssini jälkeen olin kouluttajakokelaana ja sen jälkeen kahden kurssin verran sopimussotilaana Pioneerikomppaniassa. Sen jälkeen ura vei Kadettikoulusta Uudenmaan prikaatin, Pioneerirykmentin ja kahden kriisinhallintatehtävän kautta Maanpuolustuskorkeakouluun. Nyt on taas hienoa olla omalta osaltani kehittämässä tätä 100-vuotiaista instituutiota edelleen.

Sikanen lähettää terveiset vielä nykyisille ja tuleville upseerioppilaille, ja muistuttaa, että reserviupseerikurssi on kansallinen instituutio, ja syystä.

- Kurssille pääsy varusmiespalvelusta suorittaessa on ehdottomasti tavoittelemisen arvoinen asia. Aina ei kurssilla ole kivaa, mutta se mitä taskun pohjalle jää on, ainutkertaista elämässä. Tämän voi todistaa jokainen, joka kurssin on suorittanut aiempina vuosikymmeninä.

- Tule innokkaana, ole skarpina ja lähde osaavana, tsemppaa kurssinjohtaja lopuksi. ■

Reservin kapteeni Riku Rantala:

RUK OLI HYÖDYLLINEN KOKEMUS työn kannalta ja auttanut maailmalla

TEKSTI ja KUVAT: tiedottaja Sari Pöyhönen

Tunnettu toimittaja **Riku Rantala** on ylpeä reservinupseeri ja aktiivinen reserviläinen. Rantala aloitti asepalveluksensa saapumiserässä II/93 eli kesäkuussa vuonna 1993 Jääkäriprikaatissa. Hän haki ja pääsi Reserviupseerikouluun ja suoritti kurssin RUK202 ”Raja”.

Rantala on jättänyt kertausharjoitukset väliin vain kerran koko reserviläisyytensä eli noin 25 vuoden aikana.

-Silloin sain vapautuksen, kun olimme kuvausmatkalla Jemenissä, Rantala kertoo.

Jemenin kuvausmatka vaati niin paljon järjestelyjä, ettei sitä voinut perua tai siirtää kertausharjoituksen vuoksi. Kertausharjoitukset ovat kutsun käydessä pakollisia ja niistä saa vapautuksen vain poikkeustapauksissa ja perustellusta syystä.

- Olen ollut yrittäjänä nyt 15 vuotta. Olemme firmassa sopineet, että kertausharjoituksiin osallistuminen on osa yrityksemme yhteiskuntavastuuta. Koskaan ei ole ollut ongelmaa saada vapaata töistä kertausharjoituksia varten, hän kertoo.

Yleensä menee viisi päivää, ettei yrittäjä tai perheen isä ole normaalielämässä mukana, vaan kiinni harjoituksessa vuorokaudet läpeensä.

- Se vaatii sen, että olemme puhuneet asiat selviksi ja pannaan kalenteriin päivämäärät, jolloin olen pois. Perheen kanssa on hyvissä ajoin sovittava lasten hakemiset ja viemiset. Kiitos kaikille sukulaisille, jotka auttavat, Rantala sanoo.

Harjoituksessa ei vietetä aikaa peukaloita pyöritellen.

- Yleensä se on viikko tai lyhyempi harjoitus, eikä aika ole mennyt hukkaan. Kertausharjoitukset ovat tosi tehokkaita.

Stadista Sodankylään ja Haminaan

Stadin kundi Riku Rantala halusi varusmiespalvelukseen heti lukion jälkeen kesällä 1993. Hän halusi nähdä jo silloin maailmaa ja otti inttiajan reissukokemuksena. Rantala haki ja pääsi Sodankylään Jääkäriprikaatiin, sissikomppaniaan.

- Halusin saada kaiken irti armeijasta. Vaeltaminen ja erätoiminta kiinnostivat. Pari frendiä oli käynyt asepalveluksen Jääkäriprikaatissa ja sinne pääsi heti ylioppilasjuhlien jälkeen.

Pääkaupunkiseudun palveluspaikkoihin olisi pitänyt odottaa seuraaviin saapumiseriin.

- Varusmiespalvelukseni alkoi kesäkuussa 1993 ja reserviupseerikurssi alkoi lokakuussa. Muutos oli melkoinen ja matka mielenkiintoinen. Haminassa muistin, mitä olin lähtenyt karkuun: pimeyttä ja kosteutta. Saimme myöhemmin lunta ja hiihtokokemusta sekä kokemusta pimeässä toimimisesta. Ja ne hän ovat tiedustelijalle ideaalit olosuhteet, Rantala kertoo.

- Varusmieskoulutus ja reserviupseerikurssi oli hyvää ja asiallista, mutta rankkaa. Olin seuraavan kerran yhtä väsynyt vasta, kun perheessä oli kolme pientä lasta.

Rantala (oik.) muiden reserviläisten kanssa kertausharjoituksessa vuonna 2019.

Reserviupseerikurssille pääsemiseksi piti lukea ja valmistautua, koska kilpailu kurssipaikasta oli kova.

- Meidän saapumiserästä 90 sadasta halusi Rukkiin. Eli piti tehdä hommia, lukea kaikkiin kokeisiin. AUK:sta (aliupseerikurssilta) valittiin parhaat, jotka pääsivät reserviupseerikurssille. Minä päädyin RUK:n sissikomppaniaan.

Riku Rantala koulutettiin Reserviupseerikoulussa tiedusteluryhmän johtajaksi ja tiedustelu-upseeriksi.

- RUK:ssa näin ympärilläni motivoituneita ja hyviä tyyppisiä, sen tyyppisiä, joita opiskelu kiinnostaa. Olin nuorimmasta päästä porukassa.

Rantala sai Reserviupseerikoulussa aselajikoulutusta tiedustelussa ja sissitoiminnassa.

- Koulutus oli pienryhmätyyppistä. Olimme paljon metsässä pienellä porukalla, harjoittelemassa metsässä olemiseen ja liikkumiseen liittyviä taitoja. Siinä oppi olemaan näkymättömästi ja piilossa.

- Koulutus on varmasti kehittynyt, vaikka jo silloin reserviupseerikoulutus oli kiinni ajassa. Rukissa taistelijan varusteet, kuten rinkat ja makuupussit, olivat Suomen parhaita.

”

KERTAUSHARJOITUKSISSA
EI OLE ARVOJA TUIJOTELTU,
EIKÄ SOTILASARVOISTA TEHDÄ
LIIKAA NUMEROA. VASTUUT
JAETAAN, TEHTÄVÄT HOIDETAAN
JA TOIMITAAN TILANTEEN
MUKAAN. SILLÄ TAVALLA PARHAAT
HUIPPUTIIMIT TOIMIVAT.

Aktiivinen reservinupseeri

Meni kaksi vuotta varusmiespalveluksen jälkeen, kun Riku Rantala kutsuttiin ensi kerran kertausharjoituksiin.

- Päädyin kertausharjoituksessa haasteelliseen, mielenkiintoiseen tehtävään. Kertausharjoituksesta köyhä opiskelija sai rahaakin ja tuli kansalaisvelvollisuus hoidettua.

Näin Rantala aloitti aktiivisen reserviläisen elämän ja sai ylennyksen reservin kapteeniksi vuonna 2018.

- Se on kiva huomionosoitus, vaikkei sillä ole homman kannalta väliä. Kertausharjoituksissa ei ole arvoja

tuijoteltu, eikä sotilasarvoista tehdä liikaa numeroa. Vastuut jaetaan, tehtävät hoidetaan ja toimitaan tilanteen mukaan. Sillä tavalla parhaat huipputiimit toimivat.

Hän on ollut mukana Puolustusvoimien ja Maa-voimien harjoituksissa, muun muassa syksyllä 2019 paikallispuolustusharjoituksessa nimeltä Kymi 19. Silloin hän toimi viestintäupseerin tehtävissä Haminassa. Ja harjoitukset jatkuvat, hän käy kertaamassa yleensä vuoden parin välein. ■

RIKU RANTALA RUK:N JUHLAVUODESTA

”Juhlavuosi on hyvä hetki muistaa, että Suomi on maailman vähiten epäonnistunut yhteiskunta ja Suomea kannattaa puolustaa. Kansalaisyhteiskunnan järjestämä maanpuolustus varmistaa sen, että taustaan katsomatta kansalainen voi päästä vastuulliseenkin tehtävään ja upseerikoulutukseen katsomatta sukupuoleen, perheen varallisuuteen tai vaikkapa aatellisuuteen.”

”Demokraattisessa yhteiskunnassa voimme itse puolustukseen osallistumalla myös valvoa, mihin maanpuolustukseen varatut rahat menevät. Monissa esimerkiksi kehittyvissä maissa on korruptiota ja huonoa hallintoa enemmän kuin Suomessa.”

”Reserviupseerikoulutus on ollut minulle hyödyllinen kokemus työn ja oman yrittämisen kannalta. Se on auttanut maailmalla reissaamisessa: opin organisoimaan asioita ja toimimaan ääriolosuhteissa. Rukissa tutustui erilaisiin tyypeihin ympäri Suomea ja sai monenlaisia näkökulmia eri ihmisiltä. Joita kuitenkin yhdisti halu olla hyviä jossakin.”

”Armeijassa on monenlaista hommaa ja kaikki tehtävät ovat tärkeitä. Ajassa kiinni pysyminen on välttämätöntä sotilaskoulutuksessa.”

RIKU RANTALA

- Toimittaja, tunnettu etenkin Madventures-matkaohjelmista ja Docventures-dokumenttikeskusteluohjelmista yhdessä toimittaja **Tunna Milonoffin** kanssa.
- Suoritti asepalveluksen Sodankylässä Jääkäririkaatissa sissikompaniassa, aloitti saapumiserässä II/93 ja palveli 330 vuorokautta.
- Suoritti Haminassa reserviupseerikurssi RUK202:n ”Raja”.
- Harkitsi sotilasuraa ja aloitti ammattiupseeriopinnot Maanpuolustuskorkeakoulussa vuonna 1996, mutta ymmärsi Santahaminassa haluavansa ennen kaikkea kirjoittaa ja vaihtoi opinnot tiedotusoppiin Tampereen yliopistossa.
- Aktiivinen reserviläinen, ylennettiin reservin kapteeniksi vuonna 2018.

LISÄTIETOJA ASEVELVOLLISUUDESTA JA RESERVILÄISYYDESTÄ

- Maanpuolustuskoulutusyhdistyksestä (MPK): www.mpk.fi
- Suomen rauhanturvaajaliitosta: www.rauhanturvaajaliitto.fi
- Suomen reserviupseeriliitosta: www.rul.fi sekä
- Puolustusvoimien aluetoimistoista oman asuinkuntansa mukaan: <https://puolustusvoimat.fi/aluetoimistot>.

100

RUK 255 priimus Elias Peltokangas:

YSTÄVYYS JA YHTEISTYÖ ovat suoraan reservi- upseerikurssin ytimessä

Kautta aikojen on reserviupseerikurssilla valittu paras vertaistensa joukossa, primus inter pares. Kurssilla 255, Loisto, priimuksesi nimettiin upseerikokelas Elias Peltokangas.

TEKSTI ja KUVA: tiedotussihteeri Marika Heinilä

Kainuun priikaatin kasvatilla, oululaisella Elias Peltokankaalla, ei ollut varmaa käsitystä varusmiespalvelusta aloittaessaan, mitä siltä haluaisi. Ensimmäiset viikot palveluksessa – huippu toimintaympäristö, jossa oli helppoa ja mukavaa olla, sekä jo alokasaikana vallinnut yhteishenki – sytyttivät kuitenkin nopeasti kipinän johtajakoulutukseen.

- Kun päätös aliupseerikurssille pääsemisestä tuli, siinä vaiheessa olikin sitten jo selvää, että panostan kaiken reserviupseerikurssille pääsemiseksi.

Reserviupseerikurssille tullessaan Peltokangas kuitenkin jätti aiemmat suoritusavoitteensa ja päätti nauttia rukkijastaan, jota oli muun muassa kavereiden keskuudessa kuvailtu ”intin parhaaksi ajaksi”. Hän nautiskeli kurssistaan tekemisen kautta – tämä tekeminen osoittautuikin lopulta syyksi, miksi puhelin eräänä päivänä kurssin loppupuolella, ennen lomien alkua, pirisi. Hänellä oli kurssin parhaat pisteet ja hänestä tulisi Loisto-kurssin priimus.

- Pakko myöntää, että priimuksiksi valitseminen toi hitusen pelkoa siitä, että se asettaisi ylimääräisiä odotuksia tai velvollisuudentunteita. Olin kuitenkin vain yksi kokelas muiden joukossa. Vähitellen uskalsin alkaa nauttia ja olla vähän ylpeäkin tästä saavutuksestani.

Osaksi suurta jatkumoa

Upseerikokelas Peltokangas puhuu upseerimaisen tyylikkäästi ja itsevarmasti, mutta samalla rauhaisan nöyränä ja kohteliaana jo aiemmin esiin tulleen yhteishengen merkityksen puolesta. Peltokankaan mukaan yhteishenki näkyy yksinkertaisimmillaan ihan arkipäiväisinä asioina palveluskavereiden keskuudessa.

- Vedetään kaverit ylös punkasta tai telasta, tai kannetaan heikommassa hapessa olevan kurssikaverin varusteita mukana maaliin.

Isommassa merkityksessä kyse on kurssin priimuksen mukaan erityislaatuisesta ystävydestä ja yhteistyöstä,

Elias Peltokangas, Loisto-kurssin priimus, palveli RUK:ssa Tulipatterin Kenttätykistölinjalla.

paljon puhutusta RUK-hengestä. On kyse yhteisöstä, joka on aidosti kinnostunut Suomesta puolustettavana yhteiskuntana.

- Lopulta RUK-henki on kuitenkin sitä, että ymmärtää kuuluvansa osaksi pitkää ja suurta jatkumoa – eikä pelkästään vain kuuluvansa, vaan myös ylläpitävänsä ja kehittävänsä sitä.

Tuleville kurssilaisille priimuksella on yksinkertaiset ohjeet. Ne liittyvät yhdessä tekemiseen, kavereihin nojaamiseen ja tuen tarjoamiseen.

- Yksin täällä ei pärjää, mutta porukalla saattaa jo selvittää hengissä. ■

PRIISMUSMIEKKA:

Priimusmiekkaperinne käynnistyi vuonna 1946, kun Suomen Reserviupseeriliitolle lahjoitettiin nimettömästi 225 000 silloista markkaa. Rahoilla tuli palkita kurssien parhaiten menestyneet upseerioppilaat ja se päätettiin tehdä luovuttamalla priimukselle aito Maavoimien upseerimiekka. Samanlainen miekka oli käytössä jo Reserviupseerikoulun perustamisvuonna 1920.

Suomen Reserviupseeriliitto lahjoitti ensimmäisen miekan vuonna 1948 valvontakomission lähdettyä maasta.

RESERVIUPSEERI –joukkoaan johdettava suunnannäyttäjä

TEKSTI: Daniel Sazonov, RU -kurssi 255 Loiston oppilaskunnan puheenjohtaja. Palvelee tällä hetkellä lakimieskokelaana KAARTJR:ssä.

Pimeimmänkin talven keskellä valon loisto näyttää tietä. Lähti loisto sitten auringosta, hangesta tai taivaan tähdistä, se näyttää suunnan talvikurssin pimeydessä taivaltavalle upseerioppilaille. Samoin jokainen kurssin käynyt on tulevana reserviupseerina oman joukkonsa edellä kulkeva ja sitä johdettava suunnannäyttäjä.

Näihin sanoihin vangittiin reserviupseerikurssin 255 nimen Loisto symboliikka. Mutta nimeä valittaessa yksikään upseerioppilas ei ollut valmis sotilasjohtaja, joukkoaan johdettava suunnannäyttäjä. Kasvu rooliin tapahtui kurssin aikana – ja jatkuu edelleen kokelas-kaudella ja reservissä.

Reserviupseerikurssin lähtökohdat ovat erinomaiset. Valikoituneisuus näkyy upseerioppilaiden kapasiteetissa ja kehityspotentialissa, mutta ennen kaikkea motivaatiossa ja asenteessa. Asenne kääntyy valmiudeksi laittaa itsensä likoon ja antaa tarvittaessa kaikkensa. Vaikka johtamistilanteiden ja -kokemusten jatkuva reflektointi herättää aika ajoin hilpeyttä, upseerioppilaiden kehittymishaluudesta, avoimuudesta ja valmiudesta arvioida omaa tekemistä kriittisesti olisivat todella kateellisia monet erilaisten johtamisvalmennusten järjestäjistä.

Puolustusvoimien koulutuksen päivittyminen näkyy myös reserviupseerikurssilla. Kurssin koulutus on ajassa kiinni. Siinä painottuvat sotilaallisten ja aselajin perustaitojen lisäksi ymmärrys kriisien laajemmasta viitekehystä ja kyky toimintaan nopeasti muuttuvassa ympäristössä. Johtamisopin ihmiskuva on moderni ja korostaa oikealla tavalla sosiaalista herkkyyttä onnistuneen johtamisen edellytyksenä.

Kyse on henkisestä kasvusta

Todellinen kehitysloikka tapahtuu vastuun myötä. On silmiinpistävää, kuinka jokainen vastuupaikka saa kasvamaan annettuun vastuuseen. Mitä enemmän näitä yksittäisiä vastuupaikkoja kurssi pystyy jokaiselle upseerioppilaille tarjoamaan, sitä paremmin se onnistuu tavoitteessaan. Kurssi on turvallinen ympäristö harjoitella ja kokeilla, onnistua ja erehtyä, mutta ennen kaikkea oppia.

Otollisella asenteella ja osuvilla menetelmillä saavutetaan myös tuloksia. Itsetuntemus kasvaa, tiedot ja taidot vahvistuvat ja johtamisen työkalupakkiin kertyy käyttökelpoisia analyttisiä malleja ja käytännön kikkoja. Mutta lopulta kyse on ennen kaikkea henkisestä kasvusta. Loiston symboliikan suunnannäyttäjä ei synny yksittäisistä kompetensseista. Se vaatii kokempohjais-

ta kokonaisvaltaisuutta: Valmiutta astua rivistä eteen. Kykyä tehdä punnittuja päätöksiä. Uskallusta kantaa vastuuta – tilanteessa kuin tilanteessa.

Parhaimmillaan reserviupseerikurssilla omaksuttu johtajakoulutus ja saatu tekemisen varmuus sysäyttää liikkeelle positiivisen kierteen. Kurssin oppi saa hakeutumaan vastuupaikoille ja uusiin johtajatehtäviin. Se taas vahvistaa johtamisosaamista entisestään palvelen paitsi siviilielämää myös maanpuolustuksellisia tehtäviä reservissä.

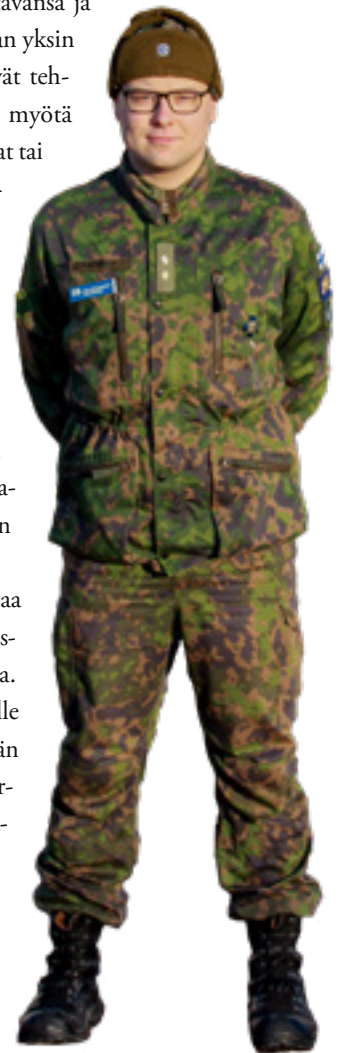
Enemmän kuin koulutuslaitos

Satavuotias Reserviupseerikoulu ei olekaan vain tärkeä osa Puolustusvoimia, se on järkähtämätön osa suomalaista yhteiskuntaa. Koulu on onnistunut säilyttämään institutionaalisen merkityksensä ajassa, jossa instituutioita haastetaan enemmän kuin koskaan.

Pohjana RUK:n vahvalle merkitykselle on varmasti toiminut sen kyky täyttää tehtävänsä ja pysyä ajassa kiinni. Tämä ei kuitenkaan yksin riitä. Monet tahot ja toimijat täyttävät tehtävänsä, mutta siitä huolimatta ajan myötä liudentuvat merkitykseltään, murenevät tai tulevat jauhautuneeksi organisaatio- ja distusten rattaisiin.

RUK on pystynyt olemaan jatkuvasti enemmän kuin vain joukkueenjohtajia tuottava koulutuslaitos. Se on onnistunut luomaan ja säilyttämään itsessään ripauksen ainutlaatuista hohtoa. Koulu antaa oppilailleen enemmän kuin pelkän taskokkaan koulutuksen – se jättää meihin lähtemättömän tunnejäljen.

Tämän tunnejäljen voima kumpuaa erityisesti Reserviupseerikoulun hengestä, josta alettiin puhua jo 1920-luvulla. Henki kulki perintönä kurssilta kurssille ja sen muodostumista pidettiin itsestään selvänä ja luonnollisena. Minulle Reserviupseerikoulun henki on itsensä ylittämistä. Halua pyrkiä kohti parastaan. Keskinäistä arvostusta. Vahvaa tunnetta taustalla olevasta sukupolvien ketjusta, suuremmasta päämäärästä ja vastuusta. Ymmärrystä siitä, että me on aina suurempi kuin minä. ■

Haminan kaupunki ja Reserviupseerikoulu ELÄVÄT YHDESSÄ

TEKSTI: Haminan kaupunginjohtaja Hannu Muhonen KUVAT: Haminan kaupunki

Haminassa on ollut varuskunta jo 1720 -luvulta lähtien. Hamina on ollut, on ja tulee olemaan sotilas- ja varuskuntakaupunki. Sotilashistoria näkyy linnoituksena ja historiallisina rakennuksina. Kaupungissa sotilaat ja siviilit ovat aina kulkeneet samoja katuja. 100 vuotta täyttävä Reserviupseerikoulu (RUK) on jatkumo vuosisataisessa perinteessä. Hamina tunnetaan kaikkialla Suomessa, suuri kiitos tästä kuuluu RUK:n oppilaille. Varuskunta ja RUK ovat tuoneet kaupunkiin elinvoimaa. Varuskunta sijaitsee kaupungin keskustassa, tai toisin päin, kaupunki sijaitsee varuskunnan ympärillä, eli RUK näkyy ja kuuluu Haminan arjessa. RUK työllistää suoraan ja välillisesti. Sanotaan, että Haminassa on väestömäärään nähden Suomessa eniten pitserioita ja kebab-paikkoja, kiitos nälkäisten RUK:n oppilaiden. Sotilasparaatit vetävät aina paljon kaupunkilaisia ja turisteja katujen varsille.

Millaista yhteistyötä kaupunki ja RUK tekevät?

-Järjestämme yhdessä erilaisia Suomen itsenäisyyteen tai maanpuolustukseen liittyviä juhlia ja muistotapahtumia. Tunnetuin ja suurin tapahtuma on joka toinen vuosi järjestettävä kansainvälinen sotilasmusiikkifestiivaali Hamina Tattoo. Tänä vuonna eli 2020 tulee kuluneeksi 30 vuotta ensimmäisen Tattoon järjestämisestä. Viime Tattooon eri tilaisuuksiin osallistui yli 140 000 vierasta. Seuraava Hamina Tattoo järjestetään kesällä 2021.

Meillä on suorat ja hyvät yhteistyösuhteet. Eri tilanteissa keskustelemme ja löydämme yhteiset ratkaisut. Mielestäni taustalla vaikuttaa kunnioitus toisiamme kohtaan, arvostamme toistemme työtä. Olemme hyvä pari. Varusmiehet ja upseerioppilaat käyttäytyvät kaupungilla hyvin ja asiallisesti. Moni kaupunkilainen ja yrittäjä toivoisi, että heillä olisi enemmän iltalomia.

Haminan kaupunginjohtaja Hannu Muhonen: "Maanpuolustustyötä voi tehdä monella tapaa."

Miten RUK vaikuttaa Sinun elämääsi ja työhösi kaupunginjohtajana?

-Saan monella eri tavalla osallistua RUK:n elämään: teemme arkista yhteistyötä, vietämme yhteisiä juhlia. Osallistun myös valtakunnallisiin maanpuolustustilaisuuksiin.

Olen aliupseeri, sotilasarvotani ylivääpeli. Seuraan aktiivisesti Puolustusvoimien ympärillä käytävää keskustelua, mikä on mielestäni varsin monipuolista ja osoittaa Puolustusvoimien merkitystä suomalaisessa yhteiskunnassa. Toki minulla on monenlaisia mielipiteitä Puolustusvoimista. Yhtä asiaa haluaisin erityisesti korostaa: maanpuolustustyötä voi tehdä hyvin monella eri tapaa ja kaikki se työ on arvokasta ja tärkeää. Kaikille halukkaille pitäisi löytää väylä antaa oma panos maanpuolustustyöhön.

Maanpuolustustapahtumat tuovat turisteja Haminaan

RUK on Suomen suurin johtajakoulu, se elää ajassa ja on edelläkävijä. Kaupungin matkailutoimessa yksi suurimmista sektoreista on erilaiset maanpuolustukseen liittyvät tapahtumat, esimerkiksi kurssitapaamiset, MPK:n eli Maanpuolustuskoulutusyhdistyksen toiminta, maanpuolustusjärjestöjen tilaisuudet ja niin edelleen. Uskon, että tämän kaltaisella toiminnalla olisi lisäkysyntää, koska varuskunta ja kaupunki tarjoavat hyvät puitteet.

RUK on erittäin merkittävä Haminan kaupungille ja Kotkan-Haminan seudulle. RUK kouluttaa, työllistää, nostaa kaupungin ja seudun imagoa ja vie kaupungin viestiä kaikkialle Suomeen.

RUK on koko historiansa ajan hoitanut erinomaisesti sille asetetut tehtävät. Mielestäni Hamina on hyvä esimerkki siitä, kuinka hyvin siviilit ja sotilaat mahtuvat samaan pikkukaupunkiin. Historiallinen linnoitus elää nykypäivää. ■

RUK-museo kertoo tarinoita ja faktoja reserviupseerikoulutuksesta

RUK-museo kertoo Reserviupseerikoulun ja sen Oppilaskunnan toiminnasta vuodesta 1920 alkaen, jolloin itsenäisen Suomen reserviupseerikoulutus alkoi Haminassa. Museolla käy vuosittain yli 8 000 vierasta. Museossa on esillä yli 1 000 esinettä, asiakirjaa ja kuvaa aina arvomerkeistä kenttätykkeihin saakka. Museotoimikuntaa johtaa majuri evp **Veli-Matti Hartikainen**.

RUK-museon tiloissa toimi aiemmin sotilaskoti. Haminan Sotilaskotiyhdistyksen omistama rakennus valmistui sotilaskodiksi vuonna 1949. Käyttö sotilaskotina päättyi vuonna 1988. RUK-museo siirtyi tiloihin toukokuussa 1996.

Alvar Aalto ja "väärin" suunniteltu tunnus

RUK-museossa voit nähdä vaikkapa "väärin" suunnitellun tunnuksen, jonka suunnitteli sittemmin arkkitehtinä kunnostautunut ja maailman maineeseen nousut **Alvar Aalto**. Arkkitehti Alvar Aalto kouluttautui reserviupseeriksi Haminassa kurssilla numero 4, joka sijoittui talvikauteen vuosille 1922-1923. Tuolloin hän

oli jo valmistunut arkkitehdiksi, mutta ei ollut vielä saavuttanut sitä kansainvälistä mainetta, jonka tuli hänen osakseen myöhemmin.

Aalto osallistui Reserviupseerikoulun kurssijuhlan koristeluun ja sai tehtäväksi piirtää juhlaan banderollin. Tunnuksesta tuli suosittu, mutta siinä oli näin jälkikäteen ajateltuna mielenkiintoinen yksityiskohta. Tarinan mukaan Aalto piirsi banderolliin kaksi miekkaa niin, että niiden terät osoittivat alaspäin. Tämä ei kuitenkaan ollut tuolloin epätavallista. Siihen aikaan miekat olivat valtion hallinnon symboleissa usein alaspäin – vaikka se on symbolisesti tappion merkki.

Pienin muutoksin kuvitus otettiin myöhemmin käyttöön joukko-osaston tunnuksena muun muassa upseerioppilaiden pukujen olkapoletissa. Vaikka muutoksessa miekat käännettiin osoittamaan ylöspäin, jäi niihin edelleen asiantuntijoiden mielestä heraldinen eli vaakunaopillinen virhe, joka tunnuksessa on vielä tänäkin päivänä. Tunnuksen alempi miekka osoittaa vasemmalle, sydämeen päin ja päällimmäinen miekka oikealle, sydäimestä pois päin. Miekkojen tulisi asiantuntijoiden mukaan olla toisin päin ristissä.

RUK:n perinnelippu ja sen symboliikka

Tumma ja näyttävä, silkistä käsityönä valmistettu RUK:n perinnelippu on täynnä erilaisia merkintöjä ja symboleja. Lippu on niin sanottua perinteistä rykmenttikokoa eli tarkoitettu merkinantovälineeksi rykmentin kokoisen joukon edessä varhaisilla taisteluketillä.

Lippua käytetään Reserviupseerikouluun liittyvissä seremonioissa, kuten paraateissa, suuremmissa juhlatilaisuuksissa, päättäjaisissa, valatilaisuuksissa ja sotilaallisissa hautajaisissa.

Sen päävärit – musta ja punainen – kuvaavat kansallisromanttisesti Itä-Karjalaa. Kirjaimet VK merkitsevät Vimpelin sotakoulu – oppilaitosta, jossa annettiin ensimmäisen kerran joukkuetason johtajakoulutusta.

Vuosiluku 1917 on Suomen itsenäistymisen vuosi, mutta myös vuosi, jolloin johtajakoulutus alkoi Vimpelin sotakoulussa. Vuosiluku 1920 taas merkitsee ensimmäisen reserviupseerikurssin käynnistämistä Haminassa.

Lipputangon kärjessä on sotamarsalkka Mannerheimin vuonna 1941 myöntämä neljännen luokan Vapaudenristi nauhoineen. Mannerheim myönsi ristin kunnianosoitukseksi ja kiitokseksi RUK:n antamasta ansiokkaasta koulutuksesta.

Lipun on suunnitellut **Carolus Lindberg**. Aina kun lippu on tullut käyttöikänsä päähän, uuden lipun on perinteisesti ommellut Suomen Käsityön Ystävät.

Lippuja on valmistettu tähän mennessä viisi. Viidettä, käytössä olevaa lippua, säilytetään Reserviupseerikoulun johtajan virkahuoneessa. Kolme käytöstä

poistettua lippua on esillä Sotamuseossa Helsingissä. Yksi, järjestyksessä kolmas, herättää kiinnostavuudellaan ihastuksen huokauksia RUK-museossa.

TIESITKÖ?

RUK:n perusyksiköistä ainoastaan yhdellä, eli Pioneerikompanialla, on säilynyt sama nimi historian saatossa.

RUK:n päärakennus

RUK-päärakennus valmistui 1898 Suomen keisarillisen kadettikoulun päärakennukseksi. Haminan keisarillinen kadettikoulu koulutti upseereita Suomen sotaväen (autonomisen suuruhtinaskunnan armeijaa, osa Venäjän armeijaa) käyttöön. Koulu koulutti upseereita toki myös Venäjän armeijalle.

Säännöllinen reserviupseerikoulutus alkoi Haminassa 1920 kadettikoulun rakennuksessa. Sitä ennen oli jo kuitenkin järjestetty Vimpelissä pikakurssi (26.-12.1917-14.1.1918), jossa koulutettiin ryhmän- ja joukkueenjohtajia suojeluskunnille. RUK:n ensimmäinen johtaja oli kapteeni **Kosti Sundberg**. ■

Asiantuntijana tässä jutussa RUK-museon toiminnanjohtaja ja Museotoimikunnan johtaja majuri evp Veli-Matti Hartikainen. Lähteenä RUK-museon nettisivut www.rukmuseum.fi.

RUK-museo

Kadettikoulunkatu 8, Hamina

Avoimena kesäaikaan.

Katso ajankohtaiset aukioloajat museon nettisivuilta: www.rukmuseum.fi

Sisäänpääsymaksut: aikuiset 8 euroa, nuoret (13-18-vuotiaat) 4 euroa, lapset (alle 13-vuotiaat), veteraanit ja Puolustusvoimissa palvelevat (kh, vm, siv, evp) ja Museokortilla ilmaiseksi.

Perustettu vuonna 1975.

RESERVIUPSEERIKOULU – johtajuutta eilen, tänään ja huomenna

- 1920** • Kaikkien aikojen ensimmäinen reserviupseerikurssi toimeenpantiin Haminassa 1. huhtikuuta. Reserviupseerikoulu perustettiin virallisesti.
- RUK:n kurssimerkki otettiin käyttöön.
- 1926** • Alvar Aallon joitakin vuosia aiemmin suunnittelema joukko-osastotunnus otettiin käyttöön.
- 1928** • RUK:n lippu otettiin käyttöön vuonna 1928. Lipun ylänuhakeissa on sekä Reserviupseerikoulun että sen edeltäjän, Vimpelin koulun, kirjainlyhenteet ja perustamisvuodet.
- Heroes Pugnate (Sankarit taistelkaa) otettiin käyttöön RUK:n kunniamarssina.
- Säännöllinen oppilaskuntatoiminta ja kurssijulkaisuperinne alkoivat.
- 1929** • Reserviupseerikursilla opiskelevan sotilasarvo muutettiin upseerikokelaasta upseerioppilaaksi.
- 1936** • Yksi reserviupseerikurssin vanhimmista kilpailuista, Kirkkojärven marssi, sai alkunsa.
- 1939** • Talvisodan vuoksi reserviupseerikurssi siirrettiin Niinisaloon 11. joulukuuta. Kurssilta valmistuneet ylennettiin suoraan reservin vänrikeiksi.
- 1941** • Reserviupseerikoulu nimettiin Upseerikouluksi.
- Ylipäällikkö sotamarsalkka Mannerheim myönsi Reserviupseerikoululle lipun kärjessä olevan vapaudenristin nauhoineen koulun arvokkaasta työstä isänmaan hyväksi.
- 1944** • Aselevon jälkeen Upseerikoulun kurssi 60 toimeenpantiin poikkeuksellisesti Santahaminassa. Kurssilla koulutettiin varusmiehiä ja rintamaveteraaneja ennen näiden kotiuttamista.
- 1945** • Tammikuussa valvontakomissio keskeytti reserviupseerikurssin 61 ja samalla koko reserviupseerikoulutuksen.
- 1947** • 10. helmikuuta Pariisin rauhansopimus solmittiin, ja seuraavana vuonna Upseerikoulun toiminta käynnistyi uudelleen.
- 1948** • Reserviupseerikurssi 62 alkoi Haminassa toukokuussa.
- Valvontakomission lähdettyä maasta priimuksen kunniamiekka jaettiin ensimmäisen kerran.
- 1952** • Koulun nimeksi palautettiin Reserviupseerikoulu.
- 1957** • Yksi Reserviupseerikoulun näkyvimmistä symboleista, Kaatuneiden upseerien muistomerkki, paljastettiin. Myös presidentti Urho Kekkonen oli paikalla patsaan paljastamistilaisuudessa.
- 1959** • Perinteinen RUK:n kurssipuukko otettiin käyttöön. Siitä lähtien puukko on odottanut Kirkkojärven marssilta saapuvaa upseerioppilasta tämän punkalla.
- 1960** • Reserviupseerikoulu sai ensimmäiset rynnäkkökiväärinsä, suomalaisvalmisteisen RK60:n.
- 100 ensimmäistä reserviupseerikurssia lahjoitti 100 rynnäkkökivääriä Reserviupseerikoululle sen 40-vuotisjuhlassa.
- 1970** • Reserviupseerikoulu täytti 50 vuotta.
- 1975** • RUK sai oman museon Mannerheimintielle Haminaan.
- 1989** • RUK:n joukko-osastoristi otettiin käyttöön. Myöhemmin vuoden 2015 puolustusvoimauudistuksen myötä joukko-osastoristi muuttui perinneristiksi.
- 1996** • Ensimmäinen RU-kurssi, jolla oli naisia, oli RUK208. Kurssin suoritti 13 naista.
- RUK-museo muutti entisiin Sotilaskodin tiloihin Kadettikoulunkadulle.
- 1997** • Kurssilta 210 alkaen reserviupseerikursseille osallistui myös virolaisia upseerioppilaita. Suomessa koulutettiin reserviupseereita Virolle aina vuoteen 2004 asti.
- 2015** • Reserviupseerikoulusta tuli Maasotakoulun joukkoyksikkö. Niin reserviupseerien kuin jääkäreiden koulutus säilyivät edelleen Haminassa.
- 2020** • Varusmieskoulutusta laajasti uudistava Koulutus 2020 -kokeilu käynnistyi RUK:ssa.
- Reserviupseerikoulussa toimeenpannaan edelleen kaksi Maavoimien reserviupseerikurssia vuodessa. Koulutus toteutetaan viidessä yksikössä: Pioneerikomppaniassa, Tulipatterissa, Esikunta- ja Viestikomppaniassa, Kärkikomppaniassa sekä Tiedustelukomppaniassa.
- Reserviupseerikoulutuksen ohella varusmiehiä koulutetaan jääkäreiksi Jääkäri- ja Kuljetuskomppanioissa.
- RUK:n käyneitä suomalaisia on RUK255-kurssin jälkeen 180 890 henkilöä, joista 1 080 naista.

2020-luvulla Reserviupseerikoulussa koulutetaan ammattitaitoisia huomiseen katsovia reserviupseereita. Koulutuksessa näkyvät vahvasti digitalisaatio, simulaattoriavusteisuus, verkkokoulutus, tulevaisuuden johtajan osaamisvaatimukset ja kehittyvä toimintakyky. Reserviupseerin pääkoulutuspaikka on edelleen maasto-olosuhteet ja vaativat harjoitukset

”Suorituskykyä yhteiskuntaan myös seuraavat 100 vuotta.”

”RUK kouluttaa ja kasvattaa, RUL yhdistää”

TEKSTI ja KUVA: tiedottaja Sari Pöyhönen

Susanna Takamaa ja kurssinjohtaja everstiluutnantti Tommi Silkanen RUK:n Maneesissa.

- Jos RUK kouluttaa ja kasvattaa, niin RUL yhdistää kaikki reservinupseerit.” Näin sanoo Suomen Reserviupseeriliiton järjestösihteeri **Susanna Takamaa**, joka esitteli Reserviupseeriliiton toimintaa reserviupseerikursseille (RUK255 Loisto) alkukevällä 2020.

RUL:n jäsenenä pääsee muun muassa harrastamaan ammuntaa, myös vaihtelevassa ja vaativassa maastossa tapahtuvaa sovellettua reserviläisammuntaa SRA:ta. RUL toki toimii myös reservinupseerien aatteellisenä etujärjestönä.

RUL järjestää tapahtumia, seminaareja, otteluita. Eräessä RUL:n tapahtumassa on esitelty tarkka-ampuja Lauri Törnin asetta, joka oli löydetty Vietnamin viidakosta. Voi lähteä myös Hollantiin kansainväliseen marssitapahtumaan, jossa marssitaan 4 kertaa 40 kilometriä.

Takamaa on suorittanut RUK:n, RUK232 Jääkäri-kurssin vuonna 2008.

Lisätietoja netissä: www.rul.fi.

Haminan sotilaskoti täytti sata vuotta

TEKSTI ja KUVA: tiedottaja Sari Pöyhönen

Haminan sotilaskotiyhdistys juhli 100-vuotisjuhlaansa joulukuussa 2019. Juhlissa RUK:n Maneesissa tervetulosanat lausui Hamina sotilaskotiyhdistys ry:n puheenjohtaja **Stina Pullinen**. Juhlapuheen piti Sotilaskotiliiton puheenjohtaja **Kirsi Patrikainen**, historiapuheenvuoron sotilaskotiyhdistyksen historiikin ”Pannu kuumana sata vuotta” kirjoittaja **Martti Relä**. Tervehdykset toivat Haminan kaupungilta kaupunginjohtaja **Hannu Muhonen** ja Sotilaskotijärjestön tukisäätiöltä **Kaija Vesala**.

Reserviupseerikoulun lämpimät kiitokset ja onnittelet toivotti RUK:n silloinen johtaja eversti **Jouko Rauhalta**. Juhlavan, tunteikkaan ja myös riemukkaan konsertin veti Rakuunasoihtokunta solisteinaan tango-kuningatar ja reservinupseeri **Maria Tyyster** ja Ilma-voimien soittokunnan musiikkimajuri **Juha Ketola**.

Tyysterillä on erityisen hyviä muistoja juuri Hamina sotilaskodista omalta armeija-ajaltaan. Tämä joulukuussa ollut esiintyminen sotilaskodin satavuotisjuhlassa oli hänelle merkityksellinen: viimeinen konsertti ennen siirtymistä äitiyslomalle. Hamina sodan sisaret lahjoittivat villasukat solisteille, myös vielä syntymättömälle Tyysterin vauvalle.

Hamina keskussotilaskoti on muuttanut Kadettikoulunkadulta eli RUK:n päärakennuksen ja Maneesin vastapäätä sijainneesta rakennuksesta varuskunnan ruokalarakennukseen sotilasalueen sisälle. Muuttoa valmisteltiin alkuvuonna ja varsinaisen muuttoa tapahtui huhtikuussa 2020. Hamina sotilaskotiyhdistyksellä on sotilaskoti myös Pampyölissä.

RUK255 legendaarisella ”Kirkkiksellä”

TEKSTI ja KUVA: tiedotussihteeri Marika Heinilä

Kirkkojärven marssille startattiin jo aamuvahaisella.

Maavoimien reserviupseerikurssin 255, Loisto, Kirkkojärven marssi kilpailtiin tiistaina 17. joulukuuta. Kirkkojärven marssi suoritettiin perinteeksi muodostuneena kilpailuna joukkueittain. Marssilla on jo yli 80 vuoden perinteet, ensimmäisen kerran Kirkkojärven marssi kilpailtiin vuonna 1936. Kirkkis onkin yksi vanhimmista Puolustusvoimissa edelleen järjestettävistä kilpailuista.

Kirkkojärven marssille osallistuivat Reserviupseerikurssin 255 koulutuskokoonpanon mukaiset joukkueet ja jaokset. Reserviupseerikurssin lisäksi Kirkkikselle osallistuivat Jääkäri- ja Kuljetuskomppanioiden aliupseerikurssin joukkueet sekä Urheilukoulun reserviupseerikurssi omassa erillisessä sarjassaan.

RUK255 Kirkkojärven marssin tulokset:

Yksikkökohtaiset tulokset:

1. TIEDK, keskiaika 4:07:17
2. TULIPTRI, keskiaika 5:01:09
3. EVK, keskiaika 5:36:00
4. PIONK, keskiaika 5:37:52
5. KÄRKIK, keskiaika 6:05:36

Joukkuekohtaiset tulokset:

- 4TIEDJ/TIEDK, loppuaika 3:34:16
 2TIEDTJUE/TIEDK, loppuaika 3:49:59
 3KRH/TPTRI, loppuaika 4:16:29

RUK255 vietti kurssijuhlaa helmikuussa

TEKSTI ja KUVA: tiedotussihteeri Marika Heinilä

”Ei ole tullut kovin usein ruusua naiselta saatua”, tuomasivat Eero Saarinen ja Janne Oksanen ruusurynnäkön jälkeen seuranaan upseerioppilaat Lähdekorpi ja Koskinen.

Maavoimien reserviupseerikurssi 255, Loisto, vietti jokaisen kurssin perinteisiin kuuluvaa kurssijuhlaa lauantaina 1.2.2020.

Juhlapäivä aloitettiin perinteisesti ruusurynnäköllä Reserviupseerikoulun päärakennuksen kentällä. Kurssijuhlan yksi kohokohdista on ruusurynnäkö, jossa upseerioppilaat nimen mukaisesti rynnivät ruusut suusaan poikki Reserviupseerikoulun päärakennuksen kentän omien avenciensa luokse.

Osa kurssijuhlavieraista oli lähtenyt matkaan jo myöhään perjantai-iltana. Omalta upseerioppilaalta vastaanotettu ruusu kuitenkin karisti viimeisetkin väsymyksen rippeet silmäkulmista.

Ruusurynnäkön jälkeen päivä jatkui kurssilaisten ja heidän seuralaistensa osalta juhlaruokailun, tanssiaisten ja erilaisen juhlaohjelman merkeissä. Juhlapäivän päätti juhlaohjelman toteuttama ”speksi”, jossa muisteltiin pilke silmäkulmassa kurssilla tavattuja hahmoja sekä matkaan tarttuneita kokemuksia.

RUK255 – läheiset vierailulla

TEKSTI ja KUVA: tiedotussihteeri Marika Heinilä

Maavoimien reserviupseerikurssin 255 läheistenpäivät järjestettiin Haminan Reserviupseerikoululla 7. ja 8.12.2019. Reserviupseerikurssin läheistenpäivä oli jaettu kahdelle päivälle.

Lauantaina 7. joulukuuta läheistenpäivään osallistui Tiedustelukomppanian, Tulipatterin sekä Esikunta- ja viestikomppanian upseerioppilaat. Sunnuntaina 8. joulukuuta läheistenpäivää viettivät Kärkikomppanian ja Pioneerikomppanian upseerioppilaat.

Läheistenpäivänä reserviupseerioppilaat voivat kutsua läheisiään tutustumaan Reserviupseerikoulun ja -kurssin koulutusjärjestelyihin ja -olosuhteisiin sekä varuskuntaan ympäristöineen.

RUK 255 Sotiemme veteraanit -keräyksessä

TEKSTI: Tiedottaja Sari Pöyhönen KUVA: Satu Astikainen / PV

Kurssilaiset järjestäytyessä Sotiemme veteraanit -keräykseen Lappeenrannassa.

RUK255 "Loisto" -kurssilaiset olivat perinteisesti keräysapuna Sotiemme veteraanit -keräyksessä Lappeenrannassa ja Haminassa 28. tammikuuta. Keräys tuotti molemmilla paikkakunnilla yhteensä noin 7 300 euroa.

"Veteraanejamme on jäljellä enää 8 000 henkilöä ja sotiemme naisia 17 000. -- Varusmies- ja reserviläiskeräysten tuotto jää kokonaisuudessaan tukemaan keräyspaikkakunnan omia veteraaneja, puolisoita ja leskiä. -- Sotiemme Veteraanit on Sotainvalidien Veljesliiton, Suomen Sotaveteraaniliiton, Rintamaveteraaniliiton ja Kaatuneitten Omaisten Liiton yhteinen valtakunnallinen keräys sotien 1939-1945 veteraanien, puolisoitten ja veteraanien leskien hyväksi." Lue lisää ja lahjoita verkkosivujen kautta: www.veteraanit.fi.

RUK255 päättyi

TEKSTI ja KUVA: tiedotussihteeri Marika Heinilä

Puolustusvoimien Logistiikkapäällikkö prikaatikenraali Janne Jaakkola ja Reserviupseerikoulun johtaja everstiluutnantti Vesa Helminen tarkastivat paraatikatsemuksen joukot ennen ohimarssia.

Maavoimien Reserviupseerikurssi 255, Loisto, saatiin päätökseen 28.2.2020. Kurssi oli alkanut 16 viikkoa tätä ennen, eli 9.11.2019. Torstaina 27. helmikuuta luovutettiin palkinnot ja muistamiset kurssilla menestyneille upseerioppilaille, mm. urheilu-, ampuma-, ja marssisuorituksista sekä palkittiin esimerkillisiä oppilaita muuten arvostettavasta toiminnastaan.

Perjantaina 28. helmikuuta aamu aloitettiin opilaskunnan hallitustyön päättämällä ja kurssin priimuksen nimen naulaamisella priimustauluun. RUK255:n priimukseksi valittiin upseerikokelas **Elias Peltokangas**. Kurssin päättäjäispäivä huipentui Reserviupseerikoulun Maneesissa järjestettyyn päätöstilaisuuteen sekä paraatikatsemukseen, seppeleenlaskuun ja ohimarssiin, jonka vastaanottivat Puolustusvoimien Logistiikkapäällikkö prikaatikenraali **Janne Jaakkola** seuranaan Maasotakoulun johtaja eversti **Kari Pietiläinen** ja Reserviupseerikoulun johtaja everstiluutnantti **Vesa Helminen**.

Reservin upseerikoulutuksen 100-vuotisjuhlakirja

RUK 100

Juhlateos *RUK 100 maalla, merellä ja ilmassa* ilmestyy kesäkuussa 2020.

Se esittelee Suomen itsenäisyyden ajan reservin upseerikoulutuksen historian opinahjot Maa-, Meri- ja Ilmavoimissa.

Ensimmäinen reserviupseerikurssi aloitettiin opintonsa Haminassa sata vuotta sitten, 1.4.1920. Tavoitteena oli kouluttaa upseereita sodan ajan reserviin ja valmistaa ammattiupseeriksi pyrkiviä upseeritutkintoon tähtäävään koulutukseen vuotta aikaisemmin toimintansa aloittaneessa Kadettikoulussa. Nämä tavoitteet ovat säilyneet vuosisadan.

Sata vuotta myöhemmin Reserviupseerikoulu, Upseerikoulu ja puolustushaarojen omat reserviupseerikurssit sekä eräät pienemmät sotilasopetuslaitokset

ovat kouluttaneet isänmaalleen yhteensä yli 200 000 upseeria sodan ajan reserviin. Tuhannet heistä ovat valinneet asevelvollisuusaikaisen reservin upseerikoulutuksen jatkoksi koulutuksen ammattiin valmistavassa sotilaskoulutuksessa. Viimeisen neljännesvuosisadan ajan joukkoon on otettu myös vapaaehtoiset naiset. Suomessa on jo yli tuhat upseerikoulutuksen saanutta naista.

RUK 100 -juhlateos käy läpi kaikki tunnetut reserviupseerikurssit. Ensimmäiset kymmenen vuotta koulutusta annettiin vain Haminassa. Seuraavalla vuosi-

■ Kurssin 140 upseeriopilaista nousemassa maihin syöksyvenein suoritettussa ylimenoharjoituksessa syyskesällä 1972.

kymmenellä säännöllinen koulutus alkoi myös Meri- ja Ilmavoimissa. Tänä – sata vuotta myöhemmin – upseereita koulutetaan reserviin perinteisen RUK:n lisäksi Merisotakoulussa, Ilmasotakoulussa, Panssarikoulussa, Utin erikoisjääkäreiden reserviupseerikurssilla sekä Urheilukoulussa ja Logistiikkakoulussa.

RUK 100 -teos antaa lukijalleen täsmällisen kuvauksen myös reserviupseeriston koulutuksen vaikeista alkuvuosista. Itsenäisessä Suomessa ensimmäiset reserviupseerit koulutettiin Vimpelissä kurssilla, joka alkoi joulukuun viimeisinä päivinä 1917, maan juuri itsenäistyttyä. Vasta itsenäistyneessä maassa ymmärrettiin, että kaikkea muuta voi ostaa, mutta ei johtajia.

Yleiseen asevelvollisuuteen perustuva suuri sodan ajan reservi tarvitsee edelleen suuren määrän reserviupseereita. *RUK 100* -teos antaa kattavan kuvauksen eri sotakouluissa ja kurseilla annetusta koulutuksesta ja sen mittaamattomasta merkityksestä Suomen maanpuolustukselle ja myös rauhan ajan yhteiskunnalle.

Haminassa RUK:n päärakennuksen edessä seisoo kaatuneiden upseerien muistopatsas. Sen jalusta kätkee uumeniinsa 4 913 suomalaisen upseerin nimet. He antoivat sen korkeimman hinnan isänmaamme puolesta kolmessa sodassa, joista viimeinen jää tänä keväänä 75 vuoden taakse.

RUK 100 -juhlateos ei juutu historiaan. Kirjassa kuvataan vahvasti myös koulutuksen nykyjärjestelyt ja esitetään uusimmat tulevaisuuden visiot historiallisessa viitekehyksessä uuden Koulutusjärjestelmä 2020:n

piteissa. Erityisen hyvin esille nousee johtamiskoulutuksen voimakas kehittäminen viimeksi kuluneen neljännesvuosisadan aikana.

Kirja on kunnianosoitus sotakouluillemme ja niiden menneisyydelle, nykyhetkelle ja huomaiselle sekä kiitos menneille polville.

Te ette turhaan taistelleet, te ette turhaan kaatuneet.

Tilaa juhlakirja osoitteesta:
<https://www.rukmuseo.fi/reserviupseerikoulutus-100-vuotta>
Kirjan hinta 49 € + postituskulut.
Kirja ilmestyy 4.6.2020.

Town of Hamina and Reserve Officer School live together

TEXT IN FINNISH: Mayor of Hamina Hannu Muhonen PHOTO: Town of Hamina

As of 1720s, the town of Hamina features a garrison area and continues in this capacity in the future as well. Here the presence of military history becomes tangible in the form of the bastion and a set of buildings denoting military history. In this town, both soldiers and civilians have always frequented the same streets. The Reserve Officer School that now turns 100 stands for a centuries-long continuum of heritage that carries on. Hamina is well known across Finland, and a lot of this kudos is thanks to the students of the Reserve Officer School. The garrison and the Reserve Officer School continue to make this town vibrant.

The Reserve Officer School becomes visible and heard in the everyday life of the town as the garrison resides right in the town centre, or the town circles the garrison, either way. It is said that in Hamina the per capita density of pizza and kebab parlours is the highest in the country, again thanks to the students of the Reserve Officer School. Also, military parades always attract a high number of townspeople and tourists along the streets.

Which type of cooperation do the Town of Hamina and the Reserve Officer School conduct?

In terms of cooperation, we organise commemorative events and festivals relating to Finland's independence or national defence. The most well-known and substantial of these is the biennial Hamina Tattoo International Military Music Festival. This year 2020 marks its 30-year anniversary. Last year, altogether over 140,000 visitors in total attended the Hamina Tattoo festival events. The current COVID-19 situation permitting, this year's festival is scheduled to take place on 3-8 August 2020.

Our cooperation remains transparent and fluent, based on discussing and searching for solutions together. In my view, this is because of our mutual respect and appreciation for each other's work. Together we make a good team. While downtown on leave, the conscripts and officer students behave well and with respect. Many townspeople and entrepreneurs wish that these young people had more frequent evening leaves.

How does the Reserve Officer School affect your life and work as Mayor?

I get to partake in the life of the Reserve Officer School in a number of ways in that we cooperate on daily matters and also organise events together. Moreover, I also attend national events relating to national defence.

I am Master Sergeant in the reserve, a non-commissioned officer, and keenly follow the discussions relating to the Defence Forces that seems to be versatile and indicates the significance of the Finnish Defence Forces in society. Obviously, I also think about these matters. There is one thing in specific that I want to emphasise: national defence work can be done in many ways, and all this work is equally valuable and vital. All those interested should be given a chance to contribute to national defence activities.

Events bring tourists to the town

The Reserve Officer School is the most substantial leadership school in Finland that lives with the times and serves as a forerunner. In the town's tourism sector, one of the largest sections covers those events that relate to course meetings, the activities of the National Defence Training Association, events of National Defence Associations, and so on. I am convinced that the demand for these types of activities continues to increase as the garrison and the town provide good facilities and venues.

The Reserve Officer School remains very important for the town of Hamina and for the region of Kotka-Hamina. The Reserve Officer School provides training and employment, raises up the image of the town and of the region, and advances the brand of the town across Finland.

Over the course of its history, the Reserve Officer School has excellently carried out its set tasks. I view the town of Hamina setting a good example on how civilians and soldiers have room to operate in a small town. A historic bastion lives in the present. ■

RESERVE OFFICER SCHOOL – leadership yesterday, today and tomorrow

- 1920**
 - The first Reserve Officer Course started in Hamina on 1 April 1920. Previously, reserve officer training had been organised in Vimpeli in 1917.
 - The Reserve Officer School was established and founded in 1923.
 - The Badge of the Reserve Officer Course was fielded in the Reserve Officer School.
- 1926**
 - The brigade-level insignia, designed by Mr Alvar Aalto earlier in the 1920s, came into use
- 1928**
 - The Reserve Officer School's Colour came into use in 1928 to fly abbreviated references to the names and founding years of both the Reserve Officer School and its predecessor, respectively.
 - The marching tune of Heroes Pugnate became the Reserve Officer School's march of honour.
 - Officer student corps began operating and Reserve Officer Course publications took wind.
- 1929**
 - The military rank of those undertaking training on the Reserve Officer Course changed from Officer Candidate to Officer Student.
- 1936**
 - The Kirkkojärvi march, one of the most senior competitions of the Reserve Officer Course, was initiated.
- 1939**
 - On 11 November 1939, the Reserve Officer Course transferred from Hamina to Niinisalo on grounds of the Winter War, and the graduates were promoted Second Lieutenants in the reserve.
- 1941**
 - The Reserve Officer School was named Officer School.
 - Commander-in-Chief, Field Marshal Mannerheim decorated the Reserve Officer School with the Order of the Cross of Liberty featured at the point of its Colour for the invaluable services rendered for the fatherland.
- 1944**
 - Following the ceasefire and armistice, the Reserve Officer Course 60 was organised in Santahamina involving the training of conscripts and war veterans prior to their mustering out.
- 1945**
 - In January 1945, the Allied Control Commission discontinued the Reserve Officer Course 61 and de facto reserve officer training.
- 1947**
 - On 10 February, the Paris Peace Treaties were signed.
 - The following year witnessed the reopening of the Officer School.
- 1948**
 - In May 1945, the Reserve Officer Course 62 began in Hamina.
 - The Allied Control Commission having left the country, the Reserve Officer Course Valedictorian's Sword of Honour was awarded for the first time.
- 1952**
 - The Reserve Officer School received its former name.
- 1957**
 - The unveiling ceremony of the memorial for the Fallen Officers, one of the Reserve Officer School's most visible symbols to date, was attended by President of the Republic Urho Kekkonen.
- 1959**
 - The Reserve Officer School's Heritage Knife was adopted into service, and has ever since waited for each and every officer student returning from the Kirkkojärvi march on their bunk beds.
- 1960**
 - The Reserve Officer School received its first set of assault rifles, a field test series of the Finnish-made M/60, the prototype for the assault rifle M/62.
 - To honour the Reserve Officer School's 40-year anniversary event, the first 100 Reserve Officer Courses donated in total a 100 assault rifles to the Reserve Officer School.
- 1970**
 - The Reserve Officer School celebrated its 50-year anniversary.
- 1975**
 - The Reserve Officer School Museum was founded and its venue housed in Mannerheimintie of Hamina.
- 1989**
 - The Reserve Officer School adopted into use its brigade-level unit cross. Following the Finnish Defence Forces' reformation in 2015, this cross was renamed the Cross of Heritage.
- 1996**
 - Course 208 graduated the first women undertaking voluntary military service for women as reserve officers.
 - The Reserve Officer School Museum moved to its current location in the premises of the former Soldiers' Home Canteen in Kadettikoulunkatu.
- 1997**
 - Course 210 marked the start of training also Estonian officer students who partook in this training until 2004.
- 2015**
 - The Reserve Officer School became a battalion-level unit of the Army Academy. Both reserve officers and jaegers undertake training in Hamina.
- 2020**
 - The Reserve Officer School is part of piloting the comprehensive Training 2020 programme.
 - The Reserve Officer School continues to organise two Reserve Officer Courses per year. Altogether five units implement this training, namely, the Military Engineer Company, Artillery Battery, Headquarters and Signals Company, Point Company as well as the Reconnaissance Company. Furthermore, the Jaeger Company and Transportation Company provide jaeger training for conscripts undertaking military service.

The Reserve Officer School trains professional and forward-leaning reserve officers. Reserve officer training encompasses elements of digitalisation, simulator-assisted and virtual training, future leader competence requirements, and developing capabilities. Reserve officers continue to undergo training mainly in the field by means of demanding training exercises.

"Capability in society also for the following 100 years."

Myös Panssarikoulussa on RESERVIUPSEERIKURSSI

TEKSTI: tiedottaja Sari Pöyhönen KUVAT: graafikko Satu Astikainen ja PSRUK255-kurssin johtaja kapteeni Jonne Salminen

Maasotakouluun kuuluu eri aselajikouluja, joista yksi on Panssarikoulu Hattulan Parolannummella. Se toimii Panssariprikaatin yhteydessä. Panssarikoulu poikkeaa muista aselajikouluista siten, että siellä koulutetaan myös varusmiehiä panssarireserviupseerikurssilla sekä komento- ja huoltojoukkueessa.

Helmikuussa 2020 päättyi Panssarikoulussa PSRUK255 nimeltä Myrsky. Kurssilla johtajakoulutusta sai 56 varusmiestä Suomen eri joukko-osastoista. He aloittivat varusmiesjohtajakoulutuksessa marraskuussa 2019. Kurssi kesti 14 viikkoa. Panssariupseerioppilaista koulutetaan tuon 14 viikon aikana

joukkueenjohtajia, tulenjohtajia ja erillisjoukkueen johtajia mekanisoitujen joukkojen iskukykyisimpiin joukkoihin. Kurssin päättyessä Maasotakoulun johtaja ylentää oppilaat upseerikokelaiksi ja he siirtyivät kouluttamaan johtajakaudellaan joukkojaan omiin joukko-osastoihin ennen kotiutumistaan.

- Reserviupseerioppilaiden toimeenpanokyky sekä yhteistoiminta eri aselajien välillä ovat tärkeimpiä kurssilla opetettavia asioita, everstiluutnantti **Tommi Marttinen** korostaa.

Seuraava panssarireserviupseerikurssi eli PSRUK256 järjestetään touko-elokuussa 2020.

Harjoituksia kelissä kuin kelissä

PSRUK255 oppilaat harjoittelivat yhteistoimintaa eri aselajien välillä ja hyökkäystaisteluita Parolannummella panssariharjoituksessa tammikuussa. Mukana oli myös Haminan eli Reserviupseeri-

rikoulun RUK255 -kurssilaisia noin kymmenen henkilöä panssarintorjuntalinjalta.

Harjoituksessa painopiste oli mekanisoidun joukkueen hyökkäyksessä ja yhteistoiminnassa. Yhteistoimintaa harjoiteltiin käytännön suorituksina liikkeenedistämässä, epäsuoran tulen, jalkaväen ja panssarivaunujen liikkeen yhteensovittamisessa. Yhteensä harjoitukseen osallistui 220 henkilöä ja yli 30 erityyppistä panssarivaunua. Harjoitusta tukivat panssarivaunumiehistöillä ja kalustolla Karjalan prikaati ja Panssariprikaati.

Sää ei ollut tyypillinen tammikuun sää, vaan kostea ja vähäluminen.

- Keli kuin keli, niin me olemme siellä, toteaa PSRUK255-kurssinjohtaja kapteeni **Jonne Salminen** Panssarikoulusta.

Helmikuussa vuorossa oli vaativa ampumaharjoitus, jossa käytettiin kovia ampumatarvikkeita. Harjoitukseen osallistui muun muassa jalkaväkeä ja panssarivaunuja. Panssarirukkilaiset harjoittelivat viivytystä, aktiivista puolustusta ja erityisesti joukkueen hyökkäysammuntoja.

- Koko ajan kurssilla mentiin hyvin eteenpäin. Olemme kouluttaneet ja harjoitelleet perusasioita. Kurssilla oli hyvä henki ja kannustimme toisiamme. Se on panssarijoukoille tyypillistä, että tuetaan ja tiedetään, mitä toinen tekee, kapteeni Salminen kertoo.

Helmikuun panssariharjoituksessa lahtelainen 20-vuotias panssarireserviupseerioppilas **Rasmus Liukkonen** toimi muun muassa panssarivaunun, tässä tapauksessa Leopard 2A6:n vaununjohtajana ja tankkijoukkueen johtajana. Hän johti neljästä taistelupanssarivaunusta muodostettua panssarivaunujoukkuetta erilaisissa hyökkäys- ja viivytysammunnoissa.

- Hyvä fiilis, harjoitus meni tankkijoukkueelta tosi hyvin. Joukkueellamme on hyvä asenne. Kouluttajat ovat innostuneita ja motivoituneita. Hienoja hommiahan nämä on, päästä ajamaan isoilla vehkeillä, hän hymyilee.

Panssarivaunu painaa noin 60 000 kiloa ja menoa voi kuvailla rytinäksi, jos niikseen. Rajukaan meno ei Liukosta haittaa. Johtajuus miellyttää.

- Tykkään ottaa vastuuta ja siitä, että on alaisia. Olen ollut myös urheilujoukkueessa kapteenina, kerroo jääkiekkoa ja amerikkalaista jalkapalloa harrastava Rasmus Liukkonen.

Leopard-panssarivaunussa on vaununjohtajan lisäksi kolme muutakin tehtävää: lataaja, ajaja ja ampuja. Rynnäkköpanssarivaunuissa (CV9030, BMP-2) on johtaja, ajaja ja ampuja. ■

Rasmus Liukkonen suoritti panssarireserviupseerikurssin.

Panssarikoulunjohtaja everstiluutnantti Tommi Marttinen.

Panssarijoukot yhteistoiminnassa, iske ja murra!

JTAC -koulutusvastuu Tykistökoululle

Tykistökoulu rakentaa uutta yhteistä suorituskykyä

TEKSTI: Majuri Raimo Alatörmä ja tiedottaja Sari Pöyhönen

Tykistökoulu sai syksyllä 2019 Puolustusvoimien JTAC-koulutusvastuun (Joint Terminal Attack Controller), mukaan lukien kansallisen JTAC-koulutuspäällikön tehtävät. Suomenkielinen tehtävänimi JTAC:lle on ”yhteisen tulenkäytön johtaja”. Maasotakouluun kuuluva Tykistökoulu kouluttaa tätä suorituskykyä kaikille puolustushaaroille ja Rajavartiolaitokselle.

Yhteisen tulenkäytön koulutuksen, johon kuuluu myös JTAC-koulutus, toteuttamiseksi Tykistökoululle muodostettiin ”koulustiimi”. Se suunnittelee, johtaa ja toimeenpanee yhteisen tulenkäytön koulutusta Puolustusvoimissa. 2021 alusta voimaan astuvaan organisaatiomuutokseen liittyen Tykistökoululle on suunniteltu Puolustusvoimien yhteisen tulenkäytön (PVYHTU) sektori, joka ottaa koulutusvastuun.

Sektorin johdossa toimii majuri **Raimo Alatörmä** Tykistökoulusta.

”Koulutuksen painopisteenä on vuonna 2020 ilmasta maahan -tulenkojohto. Tulevina vuosina, kun rintakarvat kasvavat, koulutuksen sisältö laajennetaan vaatimusten edellyttämälle tasolle. Koulutuksen toteuttaminen edellyttää oman alansa kuten johtamisjärjestelmän, Meri- ja Ilmavoimien tulenkäytön ynnä muiden asiantuntijoiden käyttöä. Viisus ei kaikilta osin asu PVYHTU-sektorilla”, majuri Alatörmä sanoo.

JTAC-koulutus kehittyy jatkuvasti ja tekemistä riittää tuleviksi vuosiksi. ”Lähitulevaisuuden tavoite on toiminnan vakiinnuttaminen ja kyetä pusertamaan koulutus suunnittelu osaksi puolustushaarojen TRSS-prosessia ja toteutus osaksi joukko-osastojen arkipäivän toimintaa”, Alatörmä jatkaa.

Pääesikunta vastaa kansallisesta koulutusohjelmasta ja koulutuspäällikkö koulutusohjelman toteutumisesta sekä JTAC-koulutuksen vastaamisesta asetettuihin vaatimuksiin ja normeihin, mukaan lukien kansainvälisten sopimusten asettamat vaatimukset.

Ilmasta maahan -kykyä

Ilmasta maahan suorituskyky tuo komentajan työkalupakkiin yhden uuden työkalun taistelun voittamiseksi. Nykyinen Puolustusvoimien ilmasta maahan -vaikuttamiskyky voidaan katsoa alkaneeksi, kun Ilmavoimille hankittiin ensimmäiset ilmasta maahan -aseet osana HN MLU2 -päivitystä vuosina 2012-2016. Ensimmäiset suomalaiset yhteisen tulenkäytön johtajat kävivät peruskoulutuksensa 2009. Suomen ilmasta maahan -suorituskyvyn muodostavat Hornetin MLU2:n mukaiset erilaiset ilmasta maahan -amputarvikkeet. Niitä ovat:

- JDAM eli Joint Direct Attack Munition - lyhyen kantaman ohjautuvat pommit,
- JSOW eli Joint Standoff Weapon - keskipitkän kantaman liitopommit sekä
- JASSM eli Joint Air to Surface Standoff Missile - ilmasta maahan - pitkän kantaman rynnäkköohjukset.

Uutta ja jopa myyttistä asiaa

Osaaminen ja yleinen tietämys ilmasta maahan -vaikuttamiskyvystä on vielä kehittymässä. Toistaiseksi vähäinen tietämys uudesta suorituskyvystä johtaa virheellisiin näkemyksiin, jotka saattavat pohjautua vaikkapa kansainvälisissä operaatioissa nähtyyn ja koettuun tai kuulopuheisiin, joita joissakin yhteyksissä voisi kutsua jopa tornihuhuiksi. Tämä artikkeli toivottavasti avaa tuota myyttistä käsitettä ”JTAC”.

Yhteisen tulenkäytön johtaja

Tehtävänimikkeen JTAC eli Joint Terminal Attack Controller suora kääntäminen suomeksi on ehkä mahdotonta. JTAC:sta käytetään Suomessa yleisesti nimitystä ilmatulenjohtaja. Ammattitaitoa ja tehtävää kokonaisvaltaisemmin kuvaa nimi yhteisen tulenkäytön johtaja.

Sanasta ”tulenjohtaja” tulee monelle mieleen vertaus maatulenjohtajaan. Reservinupseeriin, joka henkensä kaupalla etulinjasta tai mielellään jopa vähän sen etupuolelta paikantaa maaleja, korjaa tulen maaliin ja lamauttaa vihollisen.

Yhteisen tulenkäytön johtajan paras paikka ei välttämättä ole etummaisessa vartiopesäkkeessä. Hänen tu-

lee olla paikassa, jossa hän kykenee yhteensovittamaan tulyksikkönsä (joka liikkuu lähes äänen nopeudella) ja sen tulenkäytön haluttuun kohteeseen, maajoukon liikkeen ja tulenkäytön kanssa. Maajoukon johtajan asettamien vaatimusten mukaisesti.

Tulenjohtaja käsitteenä liitetään mielikuvissa osaksi tykistöjärjestelmää. Tämä kuva on virheellinen puhuttaessa yhteisen tulenkäytön johtajasta, kuten seuraavat tekstikappaleet toivottavasti osoittavat. Yhteisen tulenkäytön johtajien koulutus ei ole pelkästään meidän tykkimiesten asia.

JTAC:ien koulutus ulkomailla ja vielä toistaiseksi kotimaassa painottuu ilmasta maahan -vaikuttamiseen. Koulutukseen sisältyy Merivoimien (NSGF, Naval Surface Gun Fire) ja tietysti myös maasta maahan -tulenjohtaminen. Meillä yhteisen tulenkäytön johtajien osaamisvaatimuksissa korostuvat erityisesti operatiivinen ja kauaskantoinen tulenjohtaminen kuten raskaan raketinheittimen ja tykistön erikoisampumarvikkeiden osaaminen.

Yhteisen tulenkäytön johtajan tulee siis kyetä yhteensovittamaan käyttöönsä osoitettu ilma-alus ja sen tulenkäyttö osaksi tuettavan joukon taistelua. Tämä edellyttää ilmatilanhallintaa, jotta vihollisen ilmatorjunta ei voi toimia omaa ilma-alusta vastaan tai että ilma-alus ei vaarannu oman epäsuoran tulenkäytön, ilmatorjunnan tai muiden ilmatilankäyttäjien toimesta.

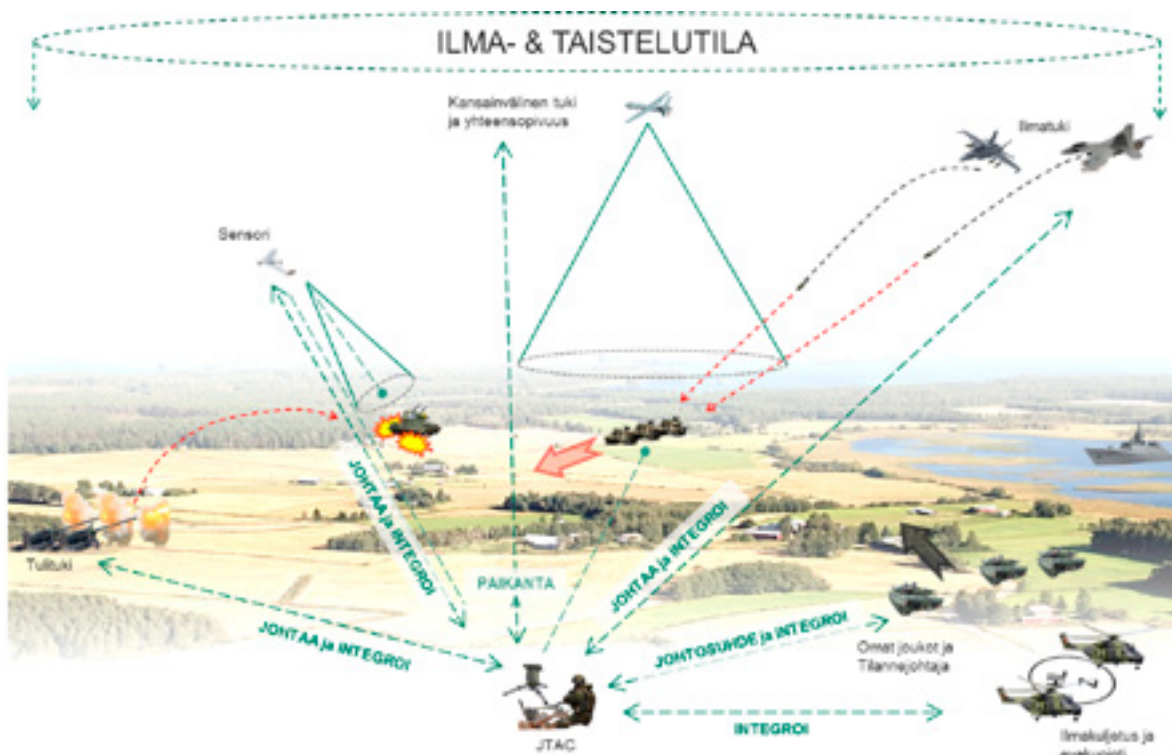
Kaikki ilmasta maahan -tehtävät eivät edellytä yhteisen tulenkäytön tulenjohtajan asevaikutuslupaa, eli niin sanottua kontrollia. Ilmasta maahan -tehtävistä nimenomaan lähitulituki-tehtävät (CAS), joissa ilmaelementti tulee yhteensovittaa maajoukon kanssa, on tehtävätyyppi, joka edellyttää yhteisen tulenkäytön johtajan vaikutuslupaa. On kuitenkin selvää, että suunniteltaessa vaikuttamista sitten lähelle tai kauas omista joukoista kannattaa tehtävän suunnitteluun ja toteutukseen ottaa mukaan siihen erikseen koulutettu henkilö.

Yhteensovittaja ja maalin osoittaja

JTAC:n toiminta voidaan jakaa kahteen osaan, jotka ovat päällekkäisiä ja jatkuvia:

- 1) ilma-elementin yhteensovittaminen tuettavan joukon taisteluun (maajoukon johtajan päätöksenteon tukeminen) ja
- 2) maalin osoittaminen ilma-alukselle.

Lähes poikkeuksetta näistä ensimmäinen tehtävä on vaativampi. Yhteisen tulenkäytön johtajan toimintaympäristö on monipuolinen ja kompleksinen. Kun kaikki tämä istutetaan vaikkapa alueellisen joh-

JTAC:n toimintaympäristö.

toportaan kehukseen lienee selvää, että JTAC ei yksinään ole sateentekijä. Tehtävän menestyksellä toteuttaminen edellyttää ammattitaitoista henkilöstöä kaikilta tehtävän toteutukseen liittyviltä tahoilta yli puolustushaararajojen.

JTAC-koulutuksen ja kelpoisuuksien ylläpysymisen osalta Suomi on sitoutunut noudattamaan länsimaisia koulutusvaatimuksia (US JTAC MOA ja ATP3.3.2.2). Tätä kautta suomalaiset JTAC:it tunnustetaan kansainvälisesti. Suomen koulutusohjelma arvioidaan Naton ja Yhdysvaltain toimesta vähintään kolmen vuoden välein.

JTAC:ien lisäksi puhutaan JFO:sta (Joint Fire Observer). JFO:n suhteen Suomella ei ole vastaavaa kansainvälistä sitoumusta. Enkä henkilökohtaisesti tunnista sille ainakaan toistaiseksi tarveakaan. Meillä ei siis ole JFO:ta. JFO on koulutettu tuottamaan maalitietoa JTAC:ille ja osoittamaan maaleja ilma-aluksille. Vaikuttamislupaa ilma-alukselle hän ei voi antaa.

Suomessa JFO:n korvaa operatiiviset tulenjohtajat (OPTJA), jotka ovat jatkokoulutettuja tulenjohtajia. Heidät koulutetaan kotimaassa sekä ulkomaisilla kursseilla ja heidän tulee harjaantua tehtävässään joukko-osastoissaan. Operatiivisilla tulenjohtajilla ei ole JTAC-kelpoisuuden kaltaista kelpoisuutta ylläpidettävään. Ammattitaitoa tulee kuitenkin pitää yllä kuten missä tahansa tehtävässä.

Operatiivisten tulenjohtajien lisäksi on edelleen niin sanotut normaalit eli ”taktiset” tulenjohtajat. Myös heille tulee kouluttaa perusasioita siitä, mitä ilmasta maahan -tulenkäyttöä edellyttää sekä huomioidaan A/G (Air to Ground) -operaation toteuttaminen, mikäli se tavalla tai toisella tulee vaikuttamaan heidän toimintaansa. Tässä yhteydessä en tarkoita viikon mittaista opintokokonaisuutta aiheesta jo valmiiksi tiiviiseen koulutusrytmiin vaan pikemminkin oppitunnin mittaista tietoisuutta aiheesta.

Tärkeimmät ominaisuudet, joita OPTJA- tai JTAC-koulutettavalta edellytetään, ovat nopea oppimiskyky, kyky adaptionia uusiin tilanteisiin ja toimintaympäristöihin, hyvät sosiaaliset taidot ja hyvä englannin kielen taito. Sekä OPTJA:t, että JTAC:t ovat palkattuun henkilökuntaan kuuluvia. Koulutus on mielenkiintoista ja haastavaa. Suorituskyky on uusi ja vasta rakenteilla, joten operatiivisessa ja koulutusikätyössä oleva materiaali on niin sanotusti pakasta vedettyä.

Olen palvellut Puolustusvoimien virassa 2005 alkaen ja voin omasta puolestani vilpittömästi sanoa, että aikanaan JTAC:ksi kouluttautuminen oli parasta, mitä työnantaja minulle on tarjonnut. Uskoakseni tämän saman näkökannan jakavat kanssani kaikki Puolustusvoimien pieneen ja tiiviiseen JTAC-yhteisöön kuuluvat henkilöt.

Kansainvälisesti tarkasteltuna JTAC:eja on eri maiden asevoimilla vähän verrattuna monen muun alan osajaan. Ulkomailla tapahtuvassa harjoittelussa ja operaatioissa törmää poikkeuksetta tuttuihin naamoihin, kun puhutaan maajoukon tukemisesta ilmasella. JTAC:ien vähäiseen määrään on käytännön läheinen syy: raha. Peruskoulutus ja suorituskyvyn ylläpitäminen on kallista.

Koulutusstandardit, taktiikat, tekniikat ja proseduurit ovat kansainvälisesti täysin yhteensopivia Yhdysvaltojen ja Naton kesken. Tämä mahdollistaa laajan kansainvälisen yhteistyön kansainvälisten kumppanien kanssa. Koulutuksessa ja kelpoisuuksien ylläpitämisessä tärkeimmät kumppanit ovat Pohjoismaat. Pitkän tähtäimen tavoitteena on resurssien jakaminen parhaan mahdollisen kustannustehokkuuden saavuttamiseksi ja paremman koulutusympäristön luomiseksi.

Maailmanlaajuisesti tarkasteltuna eri puolustushaarojen välinen yhteistoiminta on välillä yllättävänkin haastavaa. Järjestelmät ja standardit on rakennettu palvelemaan lähtökohtaisesti kyseisen puolustushaaran taistelua. Johtamisjärjestelmä on kaikessa toiminnassa oleellisessa asemassa toimintojen yhteensovittamisessa. Yhteisen tulenkäytön osalta pyrkimys on tiedonsiirron digitaalisuuteen puolustushaarojen sekä kansainvälisten kumppaneiden välillä. Näen, että yhteisen tulenkäytön johtajien integroiminen osaksi puolustushaarojen johtamisjärjestelmiä sekä niiden välille on yksi tärkein kehityskohde yhteisen tulenkäytön alalla. Ilman viestiyhteyttä tulenjohtaja (ml. ilmatulenjohtaja) on vain huonosti koulutettu kiväärimies.

Tulenjohtopaikalla Tykistökolon ampumaharjoituksessa 1/20 Pohjankankaalla.

Suomella hyvät edellytykset

Vaikka Suomi on ilmasta maahan -vaikuttamisen alalla suhteellisen pieni ja nuori toimija, haluamme olla mallioppilaita ja hyvässä maineessa. Ja miksikäs ei, meillä on tähän hyvät edellytykset. Suomen ilmavoimat on yksi maailman parhaista, suomalaisten JTAC:ien koulutusstandardit ovat korkealla tasolla, tekninen kehitys ja johtamisjärjestelmä ovat hyvällä tasolla ja vahvassa kehityksessä. Viimeisestä parhaana osoituksena monikansallisen Bold Quest 19.1. -tapahtuman toteutus kesällä 2019.

Kaikilta edellä mainituilta osa-alueilta löytyy kovia ammattilaisia, jotka ovat halukkaita kehittämään toimintaa. ■

ILMASTA MAAHAN -OPERAATIOT

- Ilmasta maahan -operaatiot voidaan jakaa kolmeen eri kategoriaan:
 - 1) ilmaeristämiseen (AI=Air Interdiction),
 - 2) maa-avusteiseen ilmaeristämiseen (GAAI=Gound Assisted Air Interdiction) ja
 - 3) lähi-ilmatulitukseen (CAS=Close Air Support).
- Tämä jako ei ole riippuvainen siitä, onko kyseessä vaikuttamisen vai ko tulenkäytön tehtävä.
- Ilmaeristäminen on tykkimiesten termeiksi käännettynä operatiivista tulenkäyttöä. Se on ilmavoimien tulenkäyttöä vihollisen maakohteita vastaan, jotka ovat vielä kaukana omista joukoista ja vaikkapa vasta suuntautumassa taistelualueelle.
- Maa-avusteisessa ilmaeristämisessä toimintaa tuetaan tavalla tai toisella maasta. Oppikirjaesimerkissä ilma-alue saa juuri ennen hyökkäystään päivitetyn maalin sijainnin maassa olevalta sensorilta.
- Lähi-ilma tulituki on ilma-alueen tulenkäyttöä lähelle omia joukkoja ja vaatii ilmaelementin yksityiskohtaisen yhteensovittamisen maajoukkojen liikkeen ja tulenkäytön kanssa. Etäisyys omista joukoista ei riipu pelkästään metrimäärästä vaan tilanteesta.

Pioneerikadetit ja aliupseerit harjoittelivat Pahkajärvellä Räntää, lunta, rakeita ja vesisadetta vuorotellen

TEKSTI ja KUVAT: Kapteeni Eero Terkki, Pioneerikoulu

Liikkeellelähtö 20 minuutin kuluttua, ennen sitä jokainen pukee sadeasun päälle, käskää joukkueenjohtajana toimiva kersantti **Simo Raippalinn**a Puolustusvoimien logistiikkalaitoksen räjähdeselekuksesta sotavalmiustarkastuksen päätteeksi.

Käynnissä on Pioneerikoulun järjestämä jokavuotisen johtamisharjoitus 1 (JOHA1) Pahkajärvellä, jossa Pioneerikoululla opiskelevat vanhimman kurssin eli kadettikurssin 104 kadetit ja perustason aliupseeriopiskelijat harjoittelevat toimintaa pioneerijoukkueen johtajana sekä komento- ja huoltojoukkueen johtajana.

Kymmenen päivää kestävässä johtamisharjoituksessa joukkueenjohtajista pyrittiin ulosmittaamaan taisteluteknisen osaamisen lisäksi pioneeriaselajin perusasiat, jotka ovat johtajan esimerkillisyys, taistelutahdon ja -kyvyn ilmeneminen sekä toiminnan suunnitelmallisuus. Harjoitus on pioneeriaselajin joukkuetason opintojen loppuhuipennus.

Nyt harjoiteltavat asiat on aiemmin tänä vuonna opiskeltu pääosin lämpimissä luokkatiloissa pioneerijoukkueen sekä komento- ja huoltojoukkueen suorituskykyvaatimuksiin, toimintatapoihin ja suunnitteluun perehtyen. Nyt yhdistetään opiskelijoiden aikaisemmin omaksuma taistelutekninen ja taktinen tietotaito maastossa tapahtuvaan pioneerijoukkueen johtamiseen. Opiskelijoiden johdettavana on Karjalan prikaatin valmiusyksikön varusmiehistä koostuva taistelupioneerijoukkue, jolla osaaminen on jo hallussa.

Sadeasun pukemisen käskeminen osoittautuu toimintakyvyn kannalta edulliseksi ratkaisuksi, sillä neljän ensimmäisen päivän aikana taivas on tarjonnut vuorotellen räntää, lunta, rakeita ja vesisadetta.

Ennen joukkuetason opintoja opiskelijat ovat opiskelleet ryhmätason toimintaa eri pioneeritoiminnan lajeissa. Saappaasta suurempaan, koko kerrallaan. Perustason aliupseerien opinnot ovat lähellä loppuaan,

mutta kadeteilla seuraavana vuorossa ovat pioneeri-komppaniaa käsittelevät opinnot.

Johtamistehtävät jakautuvat monipuolisesti aina jalkaväkitaistelusta oman liikkeen edistämiseen ja vihollisen liikkeen hidastamiseen. Johtamissuorituksen aikana opettajat eivät juuri puutu toimintaan, vaan valvovat. Johtamissuorituksen jälkeen opiskelijat ja opettajat keskustelevat siitä, miten suoritus onnistui. Jokaisesta suorituksesta käsitellään aina vähintään vahvuudet ja kehittämiskohteet. Vaikka joukkueen johtamissuoritukset ovat arvioitavia, kyseessä on siitä huolimatta opetustapahtuma. Opiskelijoilla on rajattomat mahdollisuudet kehittyä sekä pioneeritoiminnassa että johtajuudessa.

- Täytyy kyllä sanoa, että on tosi kiva olla täällä harjoittelemassa oikeasti näitä asioita, sanoo kersantti **Tommi Alatalo** Karjalan prikaatista.

- Kouluttajan roolissa on niin helppoa katsoa vierestä, kun joku tekee, hän jatkaa. ■

- Pioneerikoulu järjesti johtamisharjoituksen 10.-19.3.2020 Pahkajärvellä ja Lappeenrannassa.
- Harjoitukseen osallistui 12 kadettia ja aliupseeria.
- Koronavirus-pandemian takia Suomi siirtyi valmiuslakiin ja poikkeusoloihin 18.3.2020 eli kesken harjoituksen.
- Koronatilanteen takia harjoituksen toteutusta muutettiin ja harjoituksen puolessavälissä, eli 14.3.2020, varoitoimenpiteenä Pioneerikoulun osallistujat siirtyivät jatkamaan harjoitusta Pioneerikoulun tiloihin ja lähimaastoon Lappeenrantaan. Karjalan prikaatin taistelupioneerijoukkue ja sen kouluttajat puolestaan jatkoivat toimintaansa omien käskyjensä mukaisesti. Pioneerikoululla harjoitus toteutettiin vaihtehtoisin menetelmin loppuun eli 19.3.2020 asti.

JALKAVÄKIKOULU HARJOITTELI RAKENNETULLA ALUEELLA RUOTSISSA

Kvarn on maailman paras rakennetun alueen koulutusympäristö

TEKSTI ja KUVAT: Harjoituksen johtaja, majuri Antti Vasara / Jalkaväkikoulu

Yhteensä 32 kadettia ja 3 täydennyskursilla opiskelevaa aliupseeria kouluttajineen nousi Lappeenrannan lentokentällä odottavaan Ilmavoimien Casaan ja laskeutui Linköpingin lentokentälle sunnuntaina 8.3.2020. Perillä odotti Ruotsin maavoimien tilaama bussikyty, joka kuljetti matkailaiset Ruotsin Maasotakoulun alaiseen Kvarnin varuskuntaan noin 50 kilometrin päähän Linköpingistä.

Kvarnin alueelle on rakennettu Spång-niminen kylä, joka toimii Ruotsin puolustusvoimien rakennetun alueen taisteluharjoitusalueena. Alueella on kymmeniä rakennuksia, teitä, liikenneympyröitä, autoja ja muuta asiaan kuuluvaa rekvisiittaa kadunnimiseen. Rakennustöiden yhteydessä jokainen rakennus on verkotettu toisiinsa ja niissä kyetään simuloimaan tykistön ja panssarivaunujen tulta

savukonein ja valoefektein. Koko alueella kuuluva äänentoistojärjestelmä mahdollistaa helikopterien, lentokoneiden ja ihmisjoukkojen aidolta kuulostavan liikkeen simuloinnin. Kaiken kruunaa se, että jokainen tie, rakennus ja muu alue on lisäksi jatkuvan video- ja satelliittipaikannusvalvonnan alla, jonka myötä jokaista alueella liikkuvaa taistelijaa ja ajoneuvoa voidaan seurata ja kuvata reaaliaikaisesti ja tallentaa palautetta varten.

Tämä Euroopan ja maailman mittakaavassa ainutlaatuinen koulutusympäristö oli toinen syy sille, että Jalkaväkikoulu päätti toteuttaa harjoituksensa Ruotsissa. Tärkeimpänä yhteisenä tavoitteena oli koulujen välisen yhteistyön kehittäminen ja kadettien välisen, koulutusta ja toimintaa koskevan tiedon ja kokemusten vaihdon mahdollistaminen

Yhteistoimintaa ja odotuksia

- Ruotsalaisten kadettien kanssa haettiin yhteisharjoitusta ja Ruotsin Maasotakoulu (Markstridsskolan) on meidän yhteistyökumppanimme kahdenvälisessä yhteistoiminnassa. Kvarnissa on ensiluokkainen ympäristö rakennetun ympäristön taistelun harjoitteluun, Maasotakoulun johtaja eversti **Kari Pietiläinen** sanoo.

Kadettilylikersantti **Meri Karjalainen** 104. Kadettikurssin jääkäri- ja panssarintorjuntaopintosuunnalta kertoo vuorostaan kadettien odotuksista:

- Ennen lähtöä Ruotsiin keskustelimme tulevasta harjoituksesta kadettiporukalla ja moni tuntui odottavan sitä paljon – minä mukaan lukien. Perusteviikko Utissa oli luonut hyvän pohjan rakennetun alueen taisteluun, ja moni odottikin nyt taistelua suuremmassa mittakaavassa – osana joukkuetta tai komppaniaa sekä taistelua kaupunkiympäristössä.

Taistelua rakennetulla alueella

Harjoitus alkoi alueen esittelyllä ja tapaamisella ruotsalaisten kadettien kanssa, jossa vaihdettiin ajatuksia siitä, mitä upseerikoulutus eri maissa on. Sen jälkeen heti seuraavana aamuna suunnattiinkin Spångiin, ”kaupunkiin”, jossa alkoi tiukka koulutus kouluttajien järjestämällä rasteilla. Suomalaisten oma koulutus jatkui maanantaista keskiviikkoon. Heti mukaan saatiin myös ruotsalaisten kodinturvasta, Hemvärnetistä, koostuva vastaosasto, joista kokeneimmat olivat taistelleet Spångin alueella yli 400 kertaa: voitiin puhua todellisesta kotikenttäedusta.

- Kaupunki – Spång – oli mallinnettu erittäin hyvin ja simulaattorit toimivat erinomaisesti. Harvoin harjoituksissa tulee huomioitua rakennusten eri elementtejä, materiaaleja tai kerroksia, mutta Kvarnissa se oli välttämätöntä. Jos et sitä tehnyt, sinua muistutettiin siitä välittömästi – yleensä tarkka-ampujan tai konekiväärin toimesta. Ei ollut kerta tai kaksi, kun hyökkäys puutaloon loppui yhteen vastapuolen konekivääriin tai epäsuoraan tuleen, tai aukean ylitys yhteen vastustajan tarkka-ampujaan, kadettilylikersantti Meri Karjalainen kertoo.

- Yksi tärkeimmistä asioista oli myös se, että pääsimme harjoittelemaan joukkue- ja komppaniakoossa. Perusteviikon ryhmätason harjoitukset yhdessä rakennuksessa muuttuivat nopeasti joukkueen hyökkäykseen kolmessa rakennuksessa tai komppanian hyökkäykseen yhdessä kaupungin osassa, Karjalainen jatkaa.

Grafiikkaa Kvarnin rakennetusta alueesta.

Keskiviikkoiltana ryhdyttiin tositoimiin, kun suomalaisesta ja ruotsalaisesta joukkueesta koottiin komppania suomalaisen päällikön alaisuuteen.

Kadettilylikersantti Karjalainen kuvailee käytännön yhteistoimintaa:

- Ryhmityimme puolustukseen kolmeen rakennukseen – ruotsalaiset yhteen ja me suomalaiset kahteen muuhun. Yön aikana suomalaiset tiedustelukadetit tiedustelivat seuraavan päivän hyökkäystä, joukkueenjohtajat ryhmittivät joukkonsa puolustukseen sekä suunnittelivat seuraavan päivän hyökkäystä ja me muut vartioimme tukikohtaa.

Seuravana aamuna alkoi hyökkäys kahdella joukkueella Hemvärnetin vastaosastoa vastaan. Vastaosas-

toa oli vahvennettu ruotsalaisella kevyellä panssari-vaunulla, IKv91:llä, joka asetti hyökkäykselle omat haasteensa: ruotsalaisosastolla kun ei ollut matkassa lainkaan panssarintorjuntavälineitä.

Onneksi suomalaisjoukkueella oli hyvät PST- eli panssarintorjunta-aseet. Panssarivaunu tuhottiin useampaan kertaan, välillä jopa lähietäisyydeltä katolta ampuen. Lopuksi käytiin läpi toimintaa yhteisessä palautetilaisuudessa.

- Yhteistoiminta jatkui vielä päivän hyökkäysten jälkeen After Action Review –tilaisuudessa, jossa kävimme läpi simulaattoreiden sekä alueella olevien kameroiden avulla päivän hyökkäykset. Tällaisia tilaisuuksia oli meille suomalaisille pidetty joka päivä koulutusten jälkeen.

Palautetilaisuus harjoitusalueella olevien resursien avulla oli ennennäkemätöntä. Simulaattorit ja kamerat mahdollistivat palautteen antamisen hyvin yksityiskohtaisesti. Kehityskohteita löytyi ja taisi joukossa olla muutama koominenkin tilanne.

- Eivät ruotsalaiset olleet ainakaan tottuneet samanlaiseen epäsuoran tulen käyttöön mitä suomalaiset, kertoo kadettilylikersantti Karjalainen.

Jalkaväkikoulun johtaja, everstiluutnantti **Tapio Huhtamalla** kävi tarkastamassa harjoituksen ja näki yhteistyön sujuvan hyvin ruotsalaisten ja suomalaisten välillä.

- Yhteistoiminta oli sujuvaa ja mutkatonta. Rakennetun alueen taistelun oppimisympäristönä Kvarn on maailman parasta ja saimme hyvää kokemusta niin taisteluteknisesti kuin -taktisestikin, Huhtamalla sanoo.

Seuraavana vuonna uudestaan

Kaikki hyvä päättyy aikanaan, ja yhteisharjoitus päättyi illalliseen Kvarnin ruokalassa ja sen jälkeiseen illanviettoon messissä. Messi meni onneksi kiinni jo puolikymmeneltä, jolla taattiin hyvät ja pitkät yöunet suomalaisille, joiden harjoitus jatkui vielä perjantaina aamupäivällä. Sen jälkeen olikin aika pakata tavarat

HARJOITUS KVARNISSA 8. - 14.3.2020

- Harjoitus oli osa Maavoimien Cross Border Training -yhteistoimintaa Suomen ja Ruotsin välillä ja maidemme välistä FISE-puolustusyhteistyötä.
- Harjoituksen myötä Maasotakouluun kuuluva Jalkaväkikoulu aloitti kahdenvälisen harjoitusyhteistyön Ruotsin Maasotakoulun kanssa.
- Suomalaiset sotilaat ottivat harjoitukseen mukaan rakennetun alueen taisteluun soveltuvan varustuksen, joka sisälsi henkilökohtaiset aseet, ryhmien tukiaset, mekaanisen murtaamisen välineet ja pimeänäkölaitteet.
- Kadetit opiskelevat ammattiupseereiksi eli sotatieteiden kandidaateiksi Maapuolustuskorkeakoulussa (MPKK), mutta osan opinnoistaan he suorittavat Maasotakoulussa. Jalkavärikadetit suorittavat omia aselajiopinnojaan Maasotakoulun Jalkaväkikoulussa. Kadettikurssi 104. valmistuu elokuussa 2020.

ja odottaa Ilmavoimien kyytiä takaisin kotiin ja parin viikon etäopintoihin.

Seuraavan vuoden harjoituksen suunnittelu on jo aloitettu yhteistoiminnassa Maavoimien ja Ruotsin Marksstridsskolanin kanssa.

Kadettiylikersantti Meri Karjalainen lähettää omat terveisensä tuleville Kvarniin lähtijöille:

- Yhtään vähättelettä tämä harjoitus oli yksi Kadettikoulun parhaista, ellei paras. Lähtekää hyvällä ja avoimella mielellä, tehkää asiat niin hyvin kuin pystytte, saatte erinomaisen harjoituksen. Parempaa oppimisympäristöä tai kouluttajia on vaikea löytää.

- Ottakaa kaikki irti myös yhteistoiminnasta ruotsalaisten kanssa, sillä myöhemmin siitä voi olla hyötyä työelämässä. Tutustukaa ja vaihtakaa mielipiteitä sekä tietoja, sillä valtaosalla ruotsalaisista kadeteista on jo valmiiksi monta vuotta kokemusta asevoimista ennen kouluun tuloa. ■

Aliupseerin mentori jakaa kokemustaan

TEKSTI: tiedottaja Sari Pöyhönen
KUVA: graafikko Satu Astikainen

Maasotakouluun kuuluva Jalkaväkikoulu aloitti mentorointikokeilun aliupseereiden täydennyskoulutuksessa joulukuussa 2019. Mentoreina toimivat vapaaehtoiset jo reserviin siirtyneet opistoupseerit.

- Kokemani perusteella mentoritoiminta antaa myös mentorille paljon. Ainakin ensimmäisen työpäivän jälkeen mentoritiimi oli väsynyt ja poistui Maasotakoululta silmin nähden kaikkensa antaneena. Kotimatalla ajatukset palasivat useaan kertaan päivän tapahtumiin. Monta ajatusta jäi jakamatta, mutta ehkä ensi kerralla - oppimassa olin minäkin, kapteeni evp. **Pekka Vaarala** Kajaanista kertoo.

Kersantti **Eveliina Haiko** Karjalan prikaatista osallistuu mentorointikokeiluun mentoroitavana eli aktorina. Hän on aliupseerien täydennyskoulutuksessa Maasotakoulun Jalkaväkikoulussa.

- Mentori kykenee jakamaan valtavan määrän hiljaisista tietoa ja avartamaan nuoren työntekijän näkemyksiä omasta toiminnastaan ja työstään. Odotan, että mentori on pitkästä urastaan ja leppoisista eläkepäivistään huolimatta ajan hermolla, ja osaa keskustelussa suhteuttaa kokemuksensa nykypäivään, ja on myös kiinnostunut nuoremman sotilaan työtehtävistä, kersantti Haiko toteaa.

Pekka Vaarala alkoi mentoriksi.

- Mentori kuuntelee, rohkaisee, kertoo omia kokemuksiaan ja pyrkii siirtämään omaa kokemukseen perustuvaa tietoa opiskelijalle, Jalkaväkikoulun johtaja, everstiluutnantti **Tapio Huhtamella** sanoo.

Jos kokemukset kokeilusta vuoden 2020 aikana ovat myönteisiä, Jalkaväkikoulu valmistautuu laajentamaan mentorointia koskemaan koko uudistuvaa aliupseerikoulutusta, sekä laajentamaan mentoreiden rekrytointia. ■

VIESTIKOULU täyttää ensi vuonna 80 vuotta

TEKSTI ja KUVAT: tiedottaja Sari Pöyhönen

Viestikoulussa opintojaan suorittavia viestikadetteja maastoharjoituksessa.

Maasotakoulun yksi aselajikouluista on Viestikoulu Riihimäellä. Viestikoulu viettää vuonna 2021 juhlavuotta, kun sen perustamisesta tulee kuluneeksi tasan 80 vuotta.

Juhlapäivää vietetään 5. maaliskuuta 2021, jolloin vietetään myös viestiaselajin vuosipäivää. Vuosia juhli-taan Hämeenlinnassa Linnan kasarmien alueella, jossa alkuperäinen Viestikoulu perustettiin. Juhlavuoteen valmistaudutaan jo nyt, mutta tarkempi ohjelma julkaistaan myöhemmin.

Viestikoulu perustettiin virallisesti vuonna 1941. Varsinainen käsky koulun perustamisesta annettiin 3. maaliskuuta 1941, johon eversti A. R. Saarmaan allekirjoittamassa päiväkäskyssä 11. maaliskuuta hän toteaa lyhyesti: ”Viestikoulu on aloittanut toimintansa 24.2.1941 ja minut on määrätty koulun johtajaksi.”

Nykyään Viestikoulun johtajana toimii everstiluutnantti **Harry Kantola**.

Viestikoulun uusi johtaja on everstiluutnantti Harry Kantola

Uutena Viestikoulun johtajana aloitti joulukuun alussa 2019 everstiluutnantti Harry Kantola. Hän palveli aiemmin Puolustusvoimien johtamisjärjestelmäkeskuk-sessa kyberosaston osastopäällikkönä.

- Tärkeimpänä tehtävänäni oli kehittää ja luoda kyberpuolustuksen suorituskykyä Puolustusvoimille, Kantola kertoo.

-Ennen kyberosaston tehtävää palvelin Pääesikunnassa johtamisjärjestelmäosastolla kyberpuolustussektorilla.

Hän on työskennellyt muun muassa myös opettajana Maanpuolustuskorkeakoulussa (MPKK) taktiikan ja operaatiotaidon opettajana.

- Olen saanut peruskoulutukseni viestiaselajin piirissä. Kadettikoulun jälkeen palvelin Panssariprikaatissa ensin panssariviestikomppaniassa, mutta olin myös panssarireserviupseerikoulun viestiohjaajana. Ennen esiuupseerikurssia palvelin myös Panssariprikaatin sekä viesti- että tietohallintopäällikkönä. Siinä välissä ehdin myös käydä kansainvälisissä tehtävissä, joista yksi oli monikansallisen viestikomppanian päällikkyyden EURFOR-operaatiossa. Yleisesikuntaupseerikurssin jälkeen toimin viestin opettajana MPKK:lla taktiikan ja operaatiotaidon laitoksella, kuten sotataidon laitoksen nimi oli silloin.

- Yleisesikuntaupseerikurssin aikana aloin panostaa kyberturvallisuuden opiskeluun muun muassa opiskelemalla kyberturvallisuutta Iso-Britanniassa suorittamalla Cyber defence and information assurance (CD&IA) Post degree Certifikaatin, Kantola sanoo.

VIESTIKOULU

- Sijaitsee Riihimäellä ja on yksi Maavoimien aselajikouluista, jotka kuuluvat Maasotakouluun.
- Antaa opetusta muun muassa viestiaselajin kadeteille eli sotatieteen kandidaateiksi opiskeleville. Lisäksi koulutusta annetaan Puolustusvoimien palkatulle henkilökunnalle eli muun muassa täydennyskoulutettaville aliupseereille.
- Muita Maasotakoulun alaisia aselajikouluja ovat Jalkaväkikoulu ja Pioneerikoulu Lappeenrannassa, Panssarikoulu Hattulan Parolannummella ja Tykistökoulu Kankaanpään Niinisalossa.

- Maanpuolustuskorkeakoulussa palvellessani avautui Suomelle mahdollisuus osallistua NATO Cooperative Cyber Defence Center of Excellence (NATO CCD CCoE) osaamiskeskuksen toimintaan. Toimin siellä kyberpuolustuksen tutkijana osa-aikaisesti samalla kuin opetin Maanpuolustuskorkeakoululla. Omat opinnot ja tutkimustehtävät veivät minut sitten Pääesikuntaan, jossa tärkeimpänä tehtävänäni oli kehittää ja luoda kyberpuolustuksen suorituskykyä Puolustusvoimille. Laadittua kehittämissuunnitelmaa ja suorituskyvyn rakentamista pääsin sitten toimeenpanemaan Kyberosaston osastopäällikkönä, ennen kuin siirryin Viestikoulun johtajaksi.

Mitä Viestikoulussa pitää saada aikaan lähitulevaisuudessa? Miten kehittäisit aselajikouluasi?

- Aselajin piirissä on jo useamman vuoden aikana keskusteltu johtamisjärjestelmäalan koulutuksesta ja johtamisjärjestelmäalan koulusta. Tälle on selkeästi tarve. Johtamisjärjestelmäalan koulutuksen lisäksi tulisi kyberpuolustuksen koulutusta ja kouluttamista kehittää, everstiluutnantti Harry Kantola pohtii.

- Tämä ei kuitenkaan tarkoita, etteikö Viestikoululle olisi tarvetta ja oma paikkansa. Viestikoulu tulee jatkamaan kadettien ja virkaurakurssien kouluna.

Tällä hetkellä Viestikoululla opetetaan sotatieteiden kandidaatteja, sotatieteiden maistereita, aliupseereiden aselajiosuuksia. Näiden lisäksi koululla pidetään yli kolmekymmentä erillistä opetustilaisuutta ja niiden päälle useita eri aselajiin toimintaan liittyvää seminaaria.

- Viestikoulu jatkaa työtään käytännönläheisen akateemisuuden ja ammattitaidon osapalikoiden rakentamisen parissa. Perussotilas, esimerkkiliikkuja, joh-

Viestikoulun johtaja everstiluutnantti Harry Kantola, seinällä kuvia edeltäjistä.

tajavalmentaja, aselajitaitaja, asenne: ratkaisuhakuinen, vastaanottajan kanssa oikealla taajuudella selväkieliseen kommunikointiin kykenevä oppilas, joka ongelmatilanteessa osaa huomioida ja kysyä myös ne asiat mitkä toimivat - sillä voi olla ratkaiseva merkitys ongelman paikantamiseen, Kantola sanoo.

Ennen Kantolaa Viestikoulun johtajana toimi everstiluutnantti **Juha Peltomäki**. Hän toimi Maasotakouluun kuuluvan Viestikoulun johtajana vuoden ja neljä kuukautta eli elokuun alusta 2018 asti. Joulukuun alussa 2019 hän siirtyi uusiin tehtäviin Maavoimien esikuntaan johtamisjärjestelmäosaston apulaispäälliköksi. ■

Everstiluutnantti Jukka Saarela aloitti Maavoimien tutkimuskeskuksen johtajana

Maasotakouluun kuuluva Maavoimien tutkimuskeskus sai everstiluutnantti Jukka Saarelasta uuden johtajan toukokuussa, kun edellinen johtaja everstiluutnantti Antti Pajari siirtyi reserviin huhtikuun lopussa.

Kuva: Evl Jukka Saarelan oma arkisto.

Jukka Saarela, kuka olet ja mistä tehtävistä siirryt Maavoimien tutkimuskeskuksen johtajaksi?

- Siirryin nykyiseen tehtävääni toimittuani hieman yli vuoden Maataistelukeskuksen johtajana. Tuossa tehtävässä pääsin tutustumaan Maavoimien tutkimuskeskukseen ja nykyiseen tehtäväänikin toimiessani ajoitain edeltäjäni sijaisena.

- Maavoimien tutkimuskeskuksessa on kaksi osastoa: Maataistelukeskus ja Tutkimus- sekä kehittämisosasto. Vaikka näiden tutkimukset ja vastaavat liittyvätkin osin toisiinsa, niin minulla on vielä paljon

opittavaa tutkimus- ja kehittämisosaston tehtävistä. Vuoden päästä olen tässäkin asiassa viisaampi.

Millainen tausta sinulla on Puolustusvoimissa, sotilaana ja tutkijana?

- Mielenkiintoni operatiivis-taktiseen tutkimukseen syttyi isommin esiupeeri- ja yleisesikuntaupseerikursilla. Opiskelin tuolloin tulevaisuuden tutkimuksen menetelmiä, joista on ollut hyötyä useasti opintojen jälkeen. Erityisesti niistä oli hyötyä heti yleisesikuntaupseerikurssin jälkeen vuonna 2009, kun aloitin kahden vuoden palveluksen Maasotakouluun vasta perustetussa Maataistelukeskuksessa. Saimme silloin ensimmäiseksi tehtäväksi laatia Maavoimille uuden taistelutavan, mikä myöhemmin lanseerattiin nimellä ”Maavoimien taistelutapa 2015”.

- Tästä tehtävästä alkoikin urallani mielenkiintoinen tutkimukseen kytkeytyvä jatkumo. Maataistelukeskuksesta siirryin Maavoimien esikuntaan vuonna 2011, missä sain mahdollisuuden olla mukana jalkauttamassa tutkimustuloksia sodan ajan joukkojen kokoonpanoihin, varustukseen ja toimintaan.

- Palveltuani kaksi vuotta Maavoimien esikunnassa, siirryin Maasotakouluun korkeakouluosaston johtajaksi. Tuolloin opiskeleville ammattisotilaille koulutettiin Maavoimien taistelutavan 2015 mukaista toimintaa ja minulla oli siihen edellisten tehtävien jäljiltä erinomaiset perusteet.

- Kaksi vuotta kului henkilökunnan koulutuksen parissa ja sen jälkeen jatkoin taistelutavan oppien jalkauttamista asevelvollisille Karjalan tykistörykmentin komentajana. Toki Maavoimien taistelutapa oli tutkimuksen jälkeen kokeiluharjoituksissa jalostunut, mutta tutulta se edelleen tuntui.

- Vuonna 2017 aloitin toistamiseen Maavoimien esikunnassa. Strategisen suunnittelun tehtävissä pääsin oppimaan tutkimusasiakkaan näkökulmasta tulevaisuusorientoituneen tutkimuksen hyödyntämistä

pitkän aikavälin suunnittelun tukena. Kaksi vuotta kesti tämäkin pesti ja aloitin aprillipäivänä 2019 Maataistelukeskuksen johtajana. Everstiluutnantti Pajarin jäädessä eläkkeelle sain mahdollisuuden aloittaa hänen tehtävässä palveltuani vuoden ja kuukauden Maataistelukeskuksen johtajana.

Miten mielestäsi Maavoimien tutkimus voi ja miten sitä pitäisi kehittää?

- Puolustusvoimissa on aina ymmärretty tutkimuksen tuen merkitys suorituskykyjen rakentamiselle. Maavoimien saadessa itseenäisen puolustushaarakastatuksen vuonna 2008 päätettiin välittömästi perustaa Maataistelukeskus silloisten aselajikoulujen tutkimus- ja kehittämisosastojen rinnalle. Vuoden 2015 alussa perustettiin Maasotakoulun alaisuuteen Maavoimien tutkimuskeskus liittämällä siihen Maataistelukeskus ja tutkimus- sekä kehittämisosastot Maasotakoulun alaisista aselajikouluista.

- Mielestäni nykymuotoinen tutkimuskeskus mahdollistaa tehtävien toteuttamisen varsin hyvin. Maavoimien johtoa ja strategista suunnittelua tuetaan Maataistelukeskuksen operatiivis-taktisella tutkimuksella.

Suorituskykyjä tuottavia hankkeita tuetaan Tutkimus- ja kehittämisosaston sektorien tutkimuksella, joista erilaiset kenttäkokeet ja testit muodostavat merkittävän osan. Maavoimien tutkimuskeskuksella on siis käytössä tietoa ja taitoa rakentaa suorituskykyä tulevaisuuden vaatimukset tunnistaen.

- Maavoimien tutkimuksen suurimmat kehittämistarpeet liittyvät nouseviin trendeihin, kuten tekoäly, automatiikka ja robotiikka. Näihin haasteisiin on vas-

tattava rekrytoimalla osaajia, kouluttamalla henkilöstöä ja hyödyntämällä yhteistyökumppaneiden osaamista. Tunnistamalla oman roolimme teknologioiden keskellä ja pääsemällä yhteistyöhön oikeiden toimijoiden kanssa, kykenemme kyllä taklaamaan haasteet.

- Tämänhetkisen näkemykseni mukaan henkilöstö, osaaminen, organisaatorakenne ja resurssit ovat tehtävämme kanssa balanssissa. Yritän kehittyä lukemaan tätä yhdistelmää mahdollisimman hyvin ja ennakkoiden.

Millä mielin siirryt tehtävään ja Haminaan?

Onko edessä reppuri-elämä vai asutko Haminassa?

- Siirryin Maavoimien tutkimuskeskuksen johtajan tehtävään hyvillä mielin. Tehtävän vaihto ei tällä kertaa edellyttänyt muuttoa ja saan kulkea kotoa polkupyörällä töissä.

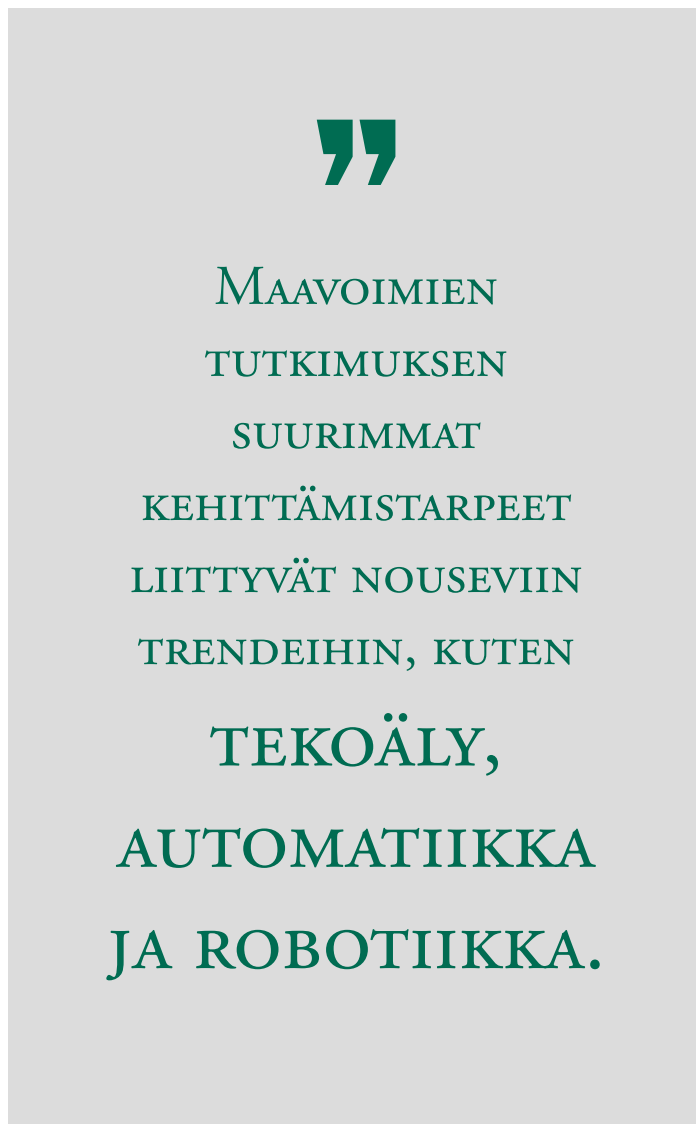
Mitä vastapainoa sinulla on työle ja tutkimuslele? Mitä harrastat vapaa-aikana?

- Vapaa-ajasta iso osa lohkeaa lasten harrastuksille; pesäpalloa, tennistä, musiikkia ja erilaisia kaksipyöräisiä sora- ja asfalttiradoilla. Kesäisin teemme pienellä veneelläme perhematkoja lähisaariin. Erilaisilla mopoilla ja moottoripyörillä olen ajanut yli 40 vuotta ja edelleen se tuntuu

nautinnolliselta. Muutamia moottoripyöräseikkailuja tulee vuodessa tehtyä.

- Olin matkassa yksin tai perheen kanssa, niin kamera kulkee mukana. Kuvaan valokuvia ja videoita, jotka myös käsittelen sekä editoin. Sankemmalla sadesäällä voin harrastaa html -ohjelmointia tai rassata mopoja ja moottoripyöriä. ■

Kysymyksiä Saarelle esitti tiedottaja Sari Pöyhönen.

”Sotilasurani voi tiivistää helposti kahteen sanaan; OPETTAJA JA OPERAATIKKO”

Everstilutnantti **Antti Pajari** siirtyi reserviin 1. toukokuuta 2020 Maavoimien tutkimuskeskuksen johtajan tehtävistä yli 30 vuoden palveluksen jälkeen Puolustusvoimissa. Tässä hänen kirjoituksensa, jossa tulee hyvin esiin miehen mieleenpainuva kaunopuheisuus ja korea tyyli sanoa sanottavansa niin sotaharjoituspuhutteluissa, raporteissa kuin joukko-osastolehden sivuillakin.

”Eräs maaliskuussa eläköitynyt kurssiveljeni totesi:

’jokainen työntekijä on ilo työyhteisölleen - toiset tullessaan ja toiset lähtiessään’.

Minun osaltani asiaa voi pohtia janalla, jonka alkupiste oli aloittaessani Maavoimien tutkimuskeskuksen johtajana 1.2.2017 ja päätöspiste reserviin siirtyminen 30.4.2020.

Sotilasurani voi tiivistää helposti kahteen sanaan; opettaja ja operaatikko. Pääosan urastani olen työskennellyt sotilasopetustehtävissä ja vaativissa poikkeusolojen operatiivisen suunnittelun askareissa. Tutkimuksen parissa olen päätökseni viihtynyt viimeiset kuusi vuotta, ensin Puolustusvoimien tutkimuslaitoksen PVTUTKL:n doktriiniosastolla Riihimäellä ja sen jälkeen täällä ympyräkaupungissa Haminassa.

Kahdeksan vuoden opetuspesti Maanpuolustuskorkeakoulussa eli MPKK:lla taktiikan ja operaatiotaidon opettajana ja ’kansallisena FINGOP-henkilönä’ oli mielestäni sotilasurani parasta aikaa. Muotitermejä käyttäen voin rehellisesti myöntää, että ’opettajuus’ luonnehtii minua paremmin kuin ’sotiluus’. Operaatiotaitoa ja taktiikkaa kohtaan tunnen edelleen kunnioitusta ja epävarmuuttakin, sillä sen vakiintuneista periaatteista huolimatta jokainen taistelu tai manööveri näyttäytyy kuitenkin aina uutena ja tuoreena haasteena. Tutkimuksen olen huomannut olevan elinehto järkevien ja perusteltujen ratkaisujen tekemiselle niin puolustusjärjestelmän kuin maavoimienkin kehittämisen kohdalla.

Kun aloitin tutkimuskeskuksen johtajana keväällä 2017 oli keskus ollut toiminnassa vasta reilut kaksi vuotta. Edeltäjäni everstilutnantti Janne Mäkitalo oli kuitenkin jo siinä ajassa ehtinyt valaa vakaan poh-

*Pajari palveli Puolustusvoimissa yli 30 vuotta.
(KUVA: tiedottaja Sari Pöyhönen)*

jan ja vahvan hengen menestykselliselle työskentelylle. Omana johtajakautenani olenkin saanut keskittyä enemmän toiminnan osittaiseen terävöittämiseen kuin perusteiden luomiseen.

Viimeisen kolmen vuoden onnistumisiksi lasken osaltamme kehityksen tutkimusten ohjausprosessissa tilaajan ja toteuttajan välillä, tiiviin yhteistoimintasuhteen muodostamisen Puolustusvoimien tutkimuslaitoksen eri toimijoiden kanssa sekä hedelmällisen vuorovaikutuksen luomisen kotimaisen puolustusteollisuuden yhteistoimintakumppaneihimme. Jätän seuraajalleni ylpeänä tutkimuskeskuksen, jossa hyvähenkinen tutkijajoukko toteuttaa laadukasta Maavoimia hyödyttävää tutkimusta.

Päähuolenaiheeni on viime vuosina ollut henkilöstön vähäinen pysyvyys ja kiihkeä vaihtuvuus, on ajoittain ollut suorastaan tuskallista odottaa ja arvaila, että kenen tuoli lähtee, kun musiikki loppuu. Maasotakoulun henkilöstöpuoli on kyllä tehnyt kaikkensa tilanteen hallitsemiseksi, kiitos siitä, mutta kyseessä taitaa olla puolustusvoimallinen rakenteellinen on-

gelma, joka saadaan korjattua vasta pidemmän ajan kuluessa. Toivoisin kuitenkin erityisesti pitkäjänteisen ja laadukkaan tutkimustoiminnan varmistamiseksi nykyistä pidempiä tutkijan pestejä.

Erityiskiitoksen haluan tässä yhteydessä antaa Maasotakoulun esikunnan Haminassa palveleville ja RUK:n henkilöstölle; teidän kanssa on ollut mahtavaa tehdä töitä ja ystävystyä!

En tule koskaan unohtamaan viime vuoden kohokohtaa, jossa tutkimuskeskuksen ja esikunnan Haminan osat yhdistivät voimansa kuuluisassa 'Vallinurmen taistelussa'. (Kyse oli jalkapallo-ottelusta eri osastojen kesken Vallinurmen uuden tekonurmi- kentän avajaisissa syyskuussa 2019. Toim. huom.)

Kohtasimme tuona sumuisena loppusyksyn iltapäivänä huippuunsa viritetyn ja pelottavan urheilulliselta näyttäneen RUK:n johtajan johdolla kamppailleen RUK:n henkilökunnan dream teamin. Uutuuden vihreän pelikentän muuttuessa hurmeiseksi taistelutantereeksi ja tuomarin vapauttaessa loppuvihellyksellään urheat taistelijat ikeestään oli nähty odottamaton lopputulos. Seisoimme 5-3 lopputuloksen jälkeen liikuttuneina vahvaa yhteisen ponnistuksen euforiaa ja yhteenkuuluvuuden ylpeyttä tuntien voittajina juuri käyttöön vihityllä 'nurmella'. Analysoituani peliä useasti vielä jälkikäteenkin olen tullut siihen tulokseen, että myös esikunnan ihanien naisten taukoamaton kannustus oli yksi voittomme tekijöistä. Kiitos, olette ihania!

Monet ovat kyselleet, että mitkä ovat tulevaisuudensuunnitelmani nyt kun kolmekymmenvuotinen (valmistuin vuonna 1990) aktiivipalvelus päättyy. Vaikka minut tuntevat tietävät perhekeskeisyyteni, niin näen tässä hienon mahdollisuuden olla vielä enemmän perheen kanssa, onhan se ihan paras. Olen myös lupautunut tukemaan ensi vuoden pääsotaharjoituksen, Arctic Lock 21, valmistelua liittymällä harjoituksen valmistelijajoukkoon aina käskettäessä. Ehkä jotain muutakin osa-aikaista on tiedossa, aika näyttää.

Näillä sanoin haluan kiittää kaikkia maasotakoululaisia menneistä vuosista ja toivottaa vilpittömin sydämin menestystä tärkeässä työssänne maanpuolustuksen hyväksi.

Päätän tervehdykseni vielä mottooni: Alaiset eivät ole johtajia varten, vaan johtajat alaisia varten." ■

Everstiluutnantti Antti Pajari, Maavoimien tutkimuskeskuksen johtaja 30.4.2020 asti.

Saapumiserä 1/20 aloitti palveluksen

TEKSTI: tiedotussihteeri Marika Heinilä

Saapumiserän 1/20 taistelijat aloittivat varusmiespalveluksensa loppiaisena 6. tammikuuta. Maasotakoulussa aloittaa saapumiserittäin noin 300 varusmiestä, joiden koulutus toimeenpannaan Maasotakouluun kuuluvan Reserviupseerikoulun Jääkäri- ja Kuljetuskomppanioissa. Varusmiehiä koulutetaan mm. lääkintämieheiksi, sotilaspoliiseiksi ja erilaisiin huollon tehtäviin.

Tulopäivän ohjelmaan kuuluu mm. alokkaiden vastaanottaminen palvelukseen (ja kenties ensimmäisten sotilaskodin munkkien nauttiminen?), sotilaspoliisien suorittama tulotarkastus ja tietysti varusteiden hakeminen varusvarastolta.

Maasotakoulun alokkaat vannovat ja vakuuttivat

TEKSTI ja KUVA: tiedotussihteeri Marika Heinilä

Tammikuun 2020 saapumiserä vannoi sotilasvalan tai antoi sotilasvakuutuksen Haminassa 13. helmikuuta.

Maasotakoulun saapumiserän alokkaat nimitettiin Haminassa torstaina 13. helmikuuta jääkäreiksi sen jälkeen, kun he olivat vannoneet sotilasvalan tai vaihtoehtoisesti antaneet sotilasvakuutuksen. Sotilasvala tai -vakuutus on lupaus, jonka varusmies antaa varusmiespalveluksen alkuvaiheessa, yleensä peruskoulutuskauden päättyessä.

Vala- ja vakuutuspäivän ohjelmassa oli myös seppeleiden laskut Myllykylän ja Johanneksen kirkon sankarihautoilla, varusmiesten ja heidän tilaisuuteen kutsuttujen läheistensä yhteinen lounas, varusmiespalveluksessa käytettävän kaluston näyttely sekä vierailu varusmiesten omissa yksiköissä.

Valan ja vakuutuksen jälkeen tuoret jääkärit suoritettiin ohimarssin Kadettikoulunkadulla. Vala- ja vakuutuspäivä päättyi lomatarkastukseen, jonka jälkeen uudet jääkärit pääsivät valalomalle.

Kantturaniemen varuskunta on nykyään mökkialue Lemillä

Teksti: majuri evp. Raino Kinnunen KUVA: tiedottaja Sari Pöyhönen

Vasemmalla: Suomen marsalkka Mannerheim kävi Kantturaniemen varuskunnassa kenraaliluutnantti Airon kanssa 14.7.1944 tutustumassa tilanteeseen ja luovutti samalla 26.6. myöntämänsä nimikkoristinsä nro 131 kenraaliluutnantti Oesch'ille Kannaksen taistelujen edelleen jatkuessa. Oikealla: majuri evp Raino Kinnunen Kantturaniemessä syksyllä 2019.

Kannaksen joukkojen komentaja, kenraaliluutnantti **Karl Lennart Oesch** johti Tali-Ihantalan torjuntataisteluiden aikana esikuntaansa (KaJoKE) kesällä 1944 Lemillä Kantturaniemen varuskunnassa. Aikaisemmin paikka tunnettiin Lieslahden lomanviettäjät ry:n jäsenten loma-asuntoalueena, jolla Puolustusvoimien nykyiset tai jo reserviin siirtyneet henkilöt voivat omistaa loma-asunnon. Yhdistys vaihtoi nimensä ja sääntönsä vuonna 2018 ja nykyisin yhdistys tunnetaan nimellä Kantturaniemen Varuskunnan Perinneyhdistys ry. Yhdistykseen voi liittyä ja loma-asunnon ostaa kuka tahansa Suomen kansalainen, joka hyväksyy yhdistyksen säännöt ja toiminnan tarkoituksen.

Nimensä mukaisesti yhdistys vaalii alueella toimineiden joukkojen ja henkilöiden perinteitä sekä ylläpitää ainutlaatuisena säilynyttä varuskunnan asuinalueetta. Alueella on myös jäsenten yhteinen rantasauna ja talkoovoimin venerantaan tehty laavu illanistujaisia sekä kalansavusta ja grillausta varten.

Sotahistorian havinaa

Kantturaniemen varuskunnan rakentaminen aloitettiin kesällä 1940 eli tasan 80 vuotta sitten, kun

talvisodasta palanneet 1. Divisioonan joukot, joiden kotivaruskunnat olivat jääneet luovutetulle alueelle, palasivat Lemille. Varuskunta ehti toimia vain muutamia kuukausia 1. Prikaatin kotivaruskuntana, kun jatkosota syttyi, jonne prikaati lähti Jalkaväkirykmentti 1:nä. Jatkosodan aikana ja heti sen jälkeen henkilökunnan perheet asuivat Kantturassa. Vuonna 1965 alueen rakennukset myytiin puolustushallinnon henkilöstölle.

Juhlavuosi 2021 ja kirja tulossa

Keväällä 2021 tulee kuluneeksi 80 vuotta varuskunnan perustamisesta ja valmistumisesta. Juhlavuoden kunniaksi Kantturaniemen Varuskunnan Perinneyhdistys järjestää 80-vuotisjuhlan ja samassa yhteydessä julkaistaan varuskunnan historiikki, jonka työnimenä on "Kantturaniemen varuskunta - sota- ja kulttuurihistorian muistomerkki". Kirjan kirjoittajina ovat majuri evp **Raino Kinnunen** ja kenraalimajuri evp **Heikki Holma**.

Raino Kinnuselta voi kysyä kirjasta ja Kantturaniemen Varuskunnan Perinneyhdistyksestä lisätietoja: raino.o.kinnunen@gmail.com.

Mikä ihmmeen viestintävarusmies?

Rakuunasoittokunnassa palvelee sotilasmuusikoiden lisäksi viestintävarusmiehiä. Helmikuussa 2020 kotiutuivat Rakuunasoittokunnan viestintävarusmiehet Roope Muhonen ja Pauli Karels, ja tässä he kertovat omista kokemuksistaan viestintävarusmiehinä.

TEKSTI: Rakuunasoittokunnan viestintävarusmiehet Roope Muhonen ja Pauli Karels KUVA: soittaja-aliupseeri Annika Toivonen

”Viestintävarusmies on yksi erityistehtävähakuun kuuluva palvelustehtävä, jossa varusmies pääsee hyödyntämään omia siviilissä opittuja taitoja eli muun muassa graafista suunnittelua, valokuvaamista, kuvankäsittelyä ja monenlaisia muita viestintään liittyviä taitoja.

Siviilissä meidän taustamme vaihtelivat ohjelmoijasta valokuvaajaan, mutta kummallakin oli kerääntynyt kokemusta media-alasta sekä toimistotyöstä. Varusmiespalveluksesta vietimme yli puoli vuotta Maasotakoulussa Lappeenrannassa.

Toimimme enimmäkseen Rakuunasoittokunnan mediatiimissä, mutta erilaisia työpyyntöjä tuli myös soittokunnan ulkopuolelta. Työtehtäväkuvaamme kuuluivat muun muassa erilaisten tapahtumien taltiointi, viestinnän tuottaminen, mediasuhteiden ylläpito, sekä mainosten suunnittelu ja toteuttaminen. Palvelusajasta myös pieni osa vietettiin avustuen tarvittaessa Maasotakoulun viestintätiimiä valoku-

vaustehtävissä tai muuta henkilökuntaa erilaisissa tehtävissä muun muassa mikroelokuvan (eli lyhyen opetusvideon) teossa. Mikroelokuvia työstimme yhden viikon ajan aliupseerien kanssa. Tuotimme tuon viikon aikana kolme lyhytelokuvaa. Elokuviin aiheina olivat erilaisten ajoneuvojen käsittely sekä KASI-järjestelmän simulaattorin käyttö.

Muistettavimpia kokemuksia palveluksemme aikana olivat ehdottomasti Rakuunasoittokunnan konsertit ja mikroelokuvien teko. Tietenkin myös jokainen tapahtuma palveluksemme aikana oli unohtumaton kokemus.

Palveluksen loppupuolella pähkäilimme, että miten aika olisi voinut mennä näin nopeasti, vaikka palvelukseen saapuessa palvelusajat 165, 255 tai 347 tuntuivat suurilta. Loppujen lopuksi yhdeksän kuukautta meni hujauksessa, mutta näistä päivistä voimme olla ylpeitä, sillä saimme nauttia näistä unohtumattomista päivistä.” ■

Soittaja-aliupseeri ylikersantti Santeri Huttu Rakuunasoittokunnan nuottivarastossa.

Rakuunasoittokunnan nuotisto

TEKSTI: ylikersantti Santeri Huttu KUVA: ylikersantti Leo Mylly

Jotta soittajilla olisi nuotit mistä harjoitella ja soittaa esiintymisissään, tarvitaan soittokunnalle nuotistoa ja sille nuotistonhoitajaa.

Rakuunasoittokunnan nuotistonhoitajan tehtävää hoitaa tämän artikkelin kirjoittaja, soittaja-aliupseeri ylikersantti **Santeri Huttu** (trumpetti).

Nuotistonhoitajalla on apunaan nuotistotiimi, jossa työskentelee soittaja-aliupseeri kersantti **Elina Lyytinen** (käyrätorvi) ja viisi varusmiestä. Nuotistonhoitaja työ-

kentelee suoraan soittokunnan päällikön musiikkimajuri **Riku Huhtasalon** alaisuudessa. Hän vastaa koko Rakuunasoittokunnan nuotistomateriaalin säilytyksestä, sen kunnosta ja kirjanpidosta. Nuotistossa on tällä hetkellä 7812 nidettä. Nuotistonhoitaja huolehtii myös nuottien tilaamisesta, lainaamisesta ja palauttamisesta. Hän tekee tiivistä yhteistyötä kaikkien muiden Puolustusvoimien soittokuntien nuotistonhoitajien kanssa. Tämän ohella hän kehittää nuotistotoimintoja yhä te-

hokkaammin ja paremmin toimiviksi. Nuotiston hyvä toimivuus on edellytys soittokunnan soittotoiminnalle. Jos ei ole nuotteja, ei voi harjoitella tai esiintyä.

Suurin osa Rakuunasoittokunnan noin 180 vuosittaisesta esiintymisestä hoidetaan valmiiden ohjelmistomappien avulla. Osassa esiintymisistä joko tilaaja tai kapellimestari haluaa esitettäväksi jonkun tietyn kappaleen, ohjelmistomappien ulkopuolelta. Nämä kappaleet nuotistonhoitaja hankkii, jakaa soittajille ja kerää esiintymisen jälkeen pois. Rakuunasoittokunnalla on vuosittain noin 30 konserttia tai konserttiperiaodia, joiden ohjelmistoa esitetään vain siinä nimenomaisessa tilaisuudessa.

Mitä sitten nuotistossa tapahtuu yhden tällaisen konsertin tai periodin mahdollistamiseksi?

Muutamia kuukausia ennen konserttia konsertin kapellimestari käy konserttiohjelman läpi nuotistonhoitajan kanssa. Nuotistonhoitaja selvittää mitä sovituksia kyseisistä kappaleista on saatavilla, joko omasta nuotistosta tai muista Puolustusvoimien soittokuntien nuotistoista. Jos konsertissa on laulusolisti, on kappaleiden sävellajit hyvin tärkeitä. Nuotistonhoitaja hankkii tiedon kapellimestarille mitä sovituksia ja missä sävellajeissa kustakin kappaleesta on mahdollista saada. Kapellimestari valitsee solistin kanssa näistä sopivimmat. Jos ei joko sopivaa sävellajia tai koko kappaletta löydy, tilataan uusi sovitus joltakin sovittajalta.

Kun kaikki on selvitetty, nuotistonhoitaja hankkii nuotit soittokuntaan. Hän varmistaa, että kaikki stemmat ja sivut ovat tallella.

Nuotistotiimin avustuksella nuotit lajitellaan ja jaetaan konserttikohteisissa mapeissa soittajille, sekä partituurit kapellimestarille. Yleinen käytäntö on, että soittajat saisivat nuottinsa vähintään kahta viikkoa ennen konserttia, jotta heillä on riittävästi aikaa harjoitella stemmansa ennen orkesterin yhteisharjoitusten alkamista. Joskus konsertteihin on palkattu avustajia ja nuotistonhoitaja huolehtii, että myös hekin saavat nuottinsa ajoissa. Konsertin päätyttyä nuotit kerätään soittajilta takaisin, tarkastetaan että kaikki on tallella ja lajitellaan takaisin mappeihin. Nuotistonhoitaja arkistoi omasta nuotistosta olevat mapit takaisin nuotistoon ja palauttaa muualta lainatut nuotit takaisin.

Usein eri konsertit seuraavat tiiviisti toisiaan, joten kun konserttiharjoitukset ovat käynnissä, nuotisto työskentelee jo seuraavien konserttien parissa. Nuotistossa työskentely on siis hyvin työntäyteistä ja vaatii hyvää suunnittelu- ja ennakoitokykyä. ■

TIESITKÖ?
Rakuunasoittokunta täyttää 100 vuotta vuonna 2021.

RAKUUNASOITTOKUNTA

- 34-henkinen sotilassoittokunta, yksi Maavoimien soittokunnista.
- Rakuunasoittokunnan päällikkökapellimestari on musiikkimajuri Riku Huhtasalo.
- Sijaitsee Maasotakoulun yhteydessä Lappeenrannassa.
- Esiintyy konserteissa, sotilasmusiikkitapahtumissa ja Puolustusvoimien tapahtumissa lähinnä Itä-Suomen alueella.
- Alkuvuonna 2020 monia konsertteja jouduttiin perumaan COVID-19- eli koronaviruspandemian takia.
- Katso lisätieto ja seuraa konserttitilannetta netissä ja sosiaalisessa mediassa: www.rakuunasoittokunta.fi.
- Facebookissa: Rakuunasoittokunta Dragonmusikkåren The Dragoon Band.
- Instagramissa: @Rakuunasoittokunta.

MAASOTURIN LUKIJATUTKIMUS

Tutkimus suoritettiin 5.12.2019-31.1.2020 verkkokyselyinä. Kyselyyn vastasi 63 henkilöä.

MIELESTÄMME:

Maasoturi tuottaa lukijoilleen luotettavaa tietoa ymmärrettävästi ja selkeästi ilmaistuna. Lukijoiden mielestä on tärkeää, että lehteä julkaistaan.

TOIVOMME LISÄÄ:

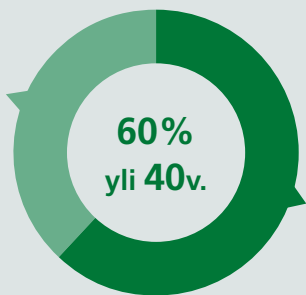
- Eri alojen asiantuntijoiden ja Maasotakoulussa työskentelevien haastatteluja.
- Juttuja aselajikouluista ja niissä annettavasta koulutuksesta.
- Juttuja kansainvälisestä yhteistyöstä.
 - Juttuja yhteistyöstä eri sidosryhmien kanssa.
 - Juttuja henkilöstön koulutuksesta

MIELESTÄMME:

Maasoturi tarjoaa asiallista ja kiinnostavaa yleistietoa niin muissa joukko-osastoissa työskenteleville, kotiväelle kuin Maasotakoulun entisille opiskelijoille.

38%

62%

60%

korkeakoulututkinto

55%

reserviläisiä tai
Puolustusvoimissa
työskenteleviä
sotilashenkilöitä

38%

toimii asiantuntijan
tehtävässä

LUKIJATUTKIMUKSEEN VASTANNEISTA:

- 36% lukee lehden pdf-versiona netissä ja 32% fyysisenä lehtenä työpaikalla.
- 33% lukee lehden jokaisen numeron ja 41% lukee lehteä satunnaisesti.
- 54% lukijoista lukee itseään kiinnostavat jutut, 24% lukijoista selailee lehden läpi ja 19% lukee koko lehden.
- 65% lukijoista määrittelee itsensä tiedonhakuiseksi lukijaksi.

TULEVIA TAPAHTUMIA

Kesäkuu

- 4.6. Puolustusvoimain lippujuhlan päivä
Maasoturi 1/20 ilmestyy
- 18.6. Saapumiserän 2/19 (347 vrk) ja 1/20 (165 vrk) kotiutuminen

Heinäkuu

- 6.7. Saapumiserä 2/20 aloittaa palveluksen
- 25.7. Pioneerikoulun perinnepäivä eli Schmardenin päivä

Elokuu

- 30.8. RUK 256 päättyy

Syyskuu

- 5.9. Breitenfeldin päivä eli suomalaisen ratsuväen perinnepäivä
- 16.9. Saapumiserän 1/20 (255 vrk) kotiutuminen

Lokakuu

- 10.10. Jalkaväkikoulun perinnepäivä
- 19.10. Maasotakoulun vuosipäivä, vietetään 16.10.2020 Lappeenrannassa

Marraskuu

- 9.11. RUK 257 alkaa
- 18.-27.11. Maasotakoulun johtama Maavoimien vaikuttamisharjoitus Rovajärvellä

Joulukuu

- 6.12. Itsenäisyyspäivä
Maasoturi 2/2020 ilmestyy
- 8.12. Veteraanien joululounas Lappeenrannassa
- 9.12. Veteraanien joululounas Haminassa
- 17.12. Saapumiserien 1/20 (347 vrk) ja 2/20 (165 vrk) kotiutuminen

COVID-19-pandemian eli koronavirustilanteen vuoksi tapahtumien järjestäminen on epävarmaa vuonna 2020. Tarkasta tilanne, seuraa netissä ja somessa:

www.maavoimat.fi/tapahtumat

#maask @MaasotaK #ruk @ReserviupseeriK

MAASOTAKOULU

Maasotakoulu on yksi Maavoimien kahdeksasta joukko-osastosta ja Maavoimien puolustushaarakoulu. Koulutamme ammattisotilaita ja asevelvollisia eli varusmiehiä ja reserviläisiä viidellä paikkakunnalla:

- Lappeenrannassa,
- Haminassa,
- Hattulan Parolannummella,
- Kankaanpään Niinisalossa ja
- Riihimäellä.

Varusmiehet: Vuosittain Maasotakoulussa, Reserviupseerikoulun Jääkärikomppaniassa ja Kuljetuskomppaniassa, Haminassa aloittaa asepalveluksensa noin 600 varusmiestä ja vapaaehtoista naista. Eri joukko-osastoista valitut varusmiehet ja vapaaehtoiset naiset saavat johtajakoulutusta reserviupseerikursilla, jonka RUK järjestää kaksi kertaa vuodessa. Joka ru-kurssille osallistuu noin 600-700 varusmiestä. RUK järjestää myös aliupseerikoulutusta varusmiehille. Reserviupseerikoulutus täyttää vuonna 2020 tasan 100 vuotta.

Tulevat upseerit, eli sotatieteiden kandidaatit ja sotatieteiden maisterit suorittavat osan opinnoistaan Maasotakoulussa. Pääopinahjo heillä on Maanpuolustuskorkeakoulu MPKK.

Aliupseerit: Puolustusvoimissa aliupseereina työskentelevät ammattisotilaita saavat täydennyskoulutusta Maasotakoulussa.

Maasotakoulussa työskentelee yhteensä noin 580 henkilöä. Koulunjohtaja on eversti **Kari Pietiläinen**.

Rakuunasoittokunta toimii Maasotakoulun yhteydessä Lappeenrannassa. Rakuunasoittokunta vastaa musiikkiohjelmasta Maavoimien juhlissa ja tilaisuuksissa lähinnä Itä-Suomessa.

@MaasotaK
@ReserviupseeriK

Maasotakoulu – Army Academy
Reserviupseerikoulu – Reserve Officer School
Rakuunasoittokunta – Dragonmusikkären – The Dragoon Band

Maasotakoulu
Lavolankatu 1
53600 Lappeenranta
puh. 0299 800 (vaihde)
sähköposti: maasotakoulu@mil.fi
www.maavoimat.fi/maasotakoulu